

LUTY

Tematy tygodnia:

1. *Uczymy się wyrażać uczucia i emocje* - s. Beata Pałkowska
2. *Kosmos dziełem Pana Boga* - s. Justyna Jankowska
3. *Zdolności i talenty darem Boga dla mnie i dla innych* - s. Justyna Jankowska
4. *Bogactwo przyjaźni* - s. Marzena Włodarczak

Tygodniowy plan pracy w ochronce – LUTY, tydzień 1

Temat tygodnia: <i>Uczymy się wyrażać uczucia i emocje</i>		Treści wychowawczo - dydaktyczne						
Dzień tygodnia	Temat dnia	Cel operacyjny	Obszar fizyczny	Obszar umysłowy	Obszar społeczny	Obszar kulturowy	Obszar moralny	Obszar religijny
Poniedziałek	<i>Rodzaje emocji</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko rozpoznaje i nazywa emocje 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych 	<ul style="list-style-type: none"> • Rozmowa kierowana • Historyjka obrazkowa, opowiadanie • Utrwalenie nazw kolorów 	<ul style="list-style-type: none"> • Właściwe wyrażanie emocji w zabawach 	<ul style="list-style-type: none"> • Malowanie swoich emocji 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Opatrzności Bożej
Wtorek	<i>Moje emocje</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko próbuje wypowiadać się na temat swoich przeżyć i związanych z nimi emocji 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiadanie • Rozwijanie umiejętności wypowiadania się na określony temat 	<ul style="list-style-type: none"> • Uczenie rozpoznawania emocji u siebie i u innych • Piosenka 	<ul style="list-style-type: none"> • Uczenie wyrażania emocji poprzez muzykę i ruch 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Aniołów Stróżów • Katecheza
Środa	<i>Jaki to bohater?</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko opowiada o wybranych bohaterach z bajek lub bajkach 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne 	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienianie charakterystycznych cech bohaterów • bajka, wiersz, zagadki • Odkrywanie morału zawartego w bajkach • Kształtowanie umiejętności klasyfikowania, porównywania, segregowania 		<ul style="list-style-type: none"> • Rytmika 	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie umiejętności oceniania zachowań pozytywnych i negatywnych • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Świętego Józefa • Czytanie Starego Testamentu
Czwartek	<i>Miny i minki</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko odgrywa scenki z elementami dramy 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych 	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie umiejętności przyjmowania i przeżywania sukcesów i porażek np. gry planszowe 	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie umiejętności wyrażania swoich emocji gestem i mimiką twarzy 	<ul style="list-style-type: none"> • Scenki pantomimiczne • Wykonywanie masek 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Najświętszego Sakramentu • Czytanie Nowego Testamentu

<p>Piątek</p>	<p><i>Uczymy się właściwie wyrażać swoje emocje</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko próbuje właściwie wyrażać swoje emocje 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiadanie 	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie ze sposobami wyrażania swoich negatywnych emocji w sposób bezpieczny dla innych 	<ul style="list-style-type: none"> • Rozwijanie umiejętności radzenia sobie w sytuacjach nowych i trudnych 	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie umiejętności dostrzegania różnicy między prawdą, fałszem i kłamstwem • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa • Katecheza
----------------------	---	--	---	---	--	---	---	---

LUTY (tydzień I, dzień 1)

Temat tygodnia: Uczymy się wyrażać uczucia i emocje.

Temat dnia: Rodzaje emocji.

Cel operacyjny: Dziecko rozpoznaje i nazywa emocje.

Środki dydaktyczne: obrazki przedstawiające twarze ludzi przeżywających różne emocje; „buźki” wyrażające różne emocje; muzyka, chusta animacyjna; kartki z konturami twarzy (z kołami lub puste); farby, kredki, *kostka emocji*, chorągiewka, bębenek; R. Diepmann, *32 opowiadania dla przedszkola*, wyd. Salezjańskie 2000; E. Januchta, W. Żaba – Żabińska, *Szkoła pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz.1, wyd. MAC EDUKACJA, Kielce 2007; K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, wyd. JUKA, Warszawa 1999; krążki w 4 kolorach (dla każdego dziecka jeden krążek).

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

- Zabawa „Pieski w budach – pieski na spacer”.

W dowolnych miejscach sali dzieci – pieski śpią w swoich budach – leżą bokiem z przyciągniętymi do brody kolanami. Na hasło *Pieski na spacer*, pieski budzą się, przeciągają i na czworakach spacerują po sali, zręcznie się omijając i poszczekując od czasu do czasu.

- Zabawa „Papużki nierozłączki”.

Dzieci – papużki łączą się w pary. Przy dźwiękach kołatki każda papuga samotnie fruwa po sali. Podczas przerwy w grze papużki szukają swojej przyjaciółki – nierozłączki.

(Źródło: *Szkoła pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz.1, s.81)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci z tematyką tygodnia oraz tematem dnia dzisiejszego.

4. Wdrażanie do odpowiedzialnego pełnienia wyznaczonych zadań i dyżurów.

Wyznaczenie dyżurnych, przydzielenie konkretnych zadań i dyżurów.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Opatrzności Bożej.

Modlitwa dziękczynna skierowana do Boga Ojca.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Oglądanie obrazków przedstawiających twarze ludzi przeżywających różne emocje (złość, smutek, radość, gniew, zdziwienie) i nazywanie tych emocji. Przypinanie do każdego obrazka „bużki”, wyrażającej odpowiednią emocję.

2. Rozmowa kierowana na temat sytuacji, którym mogą towarzyszyć emocje przedstawione na obrazkach. Dzieci opisują różne sytuacje i pokazują obrazek twarzy wyrażającej odpowiednie emocje.

3. Segregowanie obrazków przedstawiających ludzkie twarze wyrażające smutek, radość, złość (tworzenie trzech zbiorów).

4. Malowanie swoich emocji.

I. „Twarze”.

Dzieci otrzymują duże kartki papieru i kredki (lub farby). Na kartkach narysowane są kontury twarzy. Dzieci mają za zadanie dorysować oczy, usta, nos wg wskazówek:

- pierwsza buzia jest radosna
- druga buzia jest smutna
- trzecia buzia jest zła

lub

II. Dzieci otrzymują kartki z narysowanymi kołami, które przedstawiają emocje: złość, radość, smutek. Dzieci malują koła na kolor, który kojarzy im się z tą emocją.

lub

III. Dzieci otrzymują kartki z narysowanym kołem. Malują wybraną przez siebie emocję i kolorują na kolor, który im się kojarzy z tą emocją.

5. Historyjka obrazkowa do opowiadania: „Dlaczego Andrzejek płacze?”

Wszystko zaczęło się od kota, który nie miał mleka w swej miseczce. Prawdopodobnie Daniela zapomniała mu nalać. Wpierw kotek obchodził w koło miseczkę, nie wiedząc, co zrobić, potem poszedł do domu sąsiadów. Mieszka tam rodzina Niny, która posiada psa – wilka. Miska znajduje się na tarasie i kotek już poprzednio kilka razy pożywił się z tej miski. Dzisiaj rano znów uczynił to samo. Pies Niny leżał sobie w pokoju i nagle zobaczył kota. Zaczął szczeleć jak szalony. Pobiegł do okna wywracając ogonem doniczkę z kwiatami. W tym momencie zdenerwowała się mamusia, musiała pozbierać skorupy, ziemię i kwiaty i zamieść podłogę. Potem musiała szybko pobiec z Niną do przedszkola, by zdążyć na czas do pracy. Nina bardzo nie lubi pośpiechu, poza tym nie przyszła jako pierwsza do przedszkola. Gdy tam weszła z miną naburmuszoną, Tomek stanął przed nią i powiedział:

- Dzisiaj ja byłem pierwszy!

Nina usiadła bez słowa i zaczęła bawić się puzzlami. W tym czasie nadszedł również Dominik i spytał:

- Kto pobawi się ze mną w zapamiętywanie (Memory)? Tomek, Nina i Andrzej zaakceptowali tę propozycję i zaczęli grać z Dominikiem. Andrzejek zdobył dużo punktów, był więc zadowolony, gdyż jego zwycięstwo było bliskie.

W pewnym momencie Nina wstała gwałtownie wywracając krzesło i zawołała:

- Ja się nie bawię, ty oszukujesz! – I rzuciła kartkami w twarz Andrzejka.

Andrzejek zaczął płakać, gdyż Nina rzuciła w niego kartkami, a on wcale nie oszukiwał.

Po pewnym czasie wreszcie wszyscy się uspokoili. Usiedliśmy przy stole i zastanowiliśmy się, dlaczego Nina zachowała się w ten sposób wobec Andrzejka i dlaczego była tak

rozzłoszczona. Wówczas Nina opowiedziała nam, co się wydarzyło rano... Potem przeprosiła Andrzejka i wszystko powróciło do normy.

(Źródło: R. Diepmann, 32 opowiadania dla przedszkola)

6. Rozmowa kierowana na temat historyjki obrazkowej.

Uświadomienie dzieciom jak „działają” nasze emocje. Wspólne poszukiwanie rozwiązania w celu zapobiegania podobnym sytuacjom w naszym życiu.

7. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych.

Część I:

Dyżurni rozkładają krążki w dużej odległości jeden od drugiego. W tym czasie dzieci siedzą w gromadce i śpiewają wraz z nauczycielką znaną piosenkę.

Na polecenie dzieci wstają, szukają dla siebie krążka i siadają na nim skrzyżnie.

Zabawa orientacyjno – porządkowa: Ptaki w gniazdach. Dzieci (*ptaki*) siedzą na krążkach. Na sygnał wybiegają, krążą w różnych kierunkach, *naśladując lot ptaków*. Na zapowiedź: *Do gniazd!* – ptaki wracają, *okrążają gniazdo* i siadają.

Część II:

Ćwiczenie tułowia: Pozdrów krążek. Rozsypka. Krążki leżą na ziemi. Każde dziecko siedzi przed krążkiem w siadzie klęcznym. Na sygnał dzieci skłaniają się w przód i czołem dotykają krążka (ręce luźno wzdłuż tułowia), następnie prostują się do siadu klęcznego. W czasie ćwiczeń nie unosić się z pięt.

Ćwiczenia równowagi i rytmu. Stanie jednoonóż, krążek położony na kolanie nogi wzniesionej w przód i zgiętej. Nauczycielka podaje łatwy rytm. Dzieci słuchają i na polecenie wystukują na krążku, palcami wolnej ręki, ten sam rytm. Druga ręka przytrzymuje krążek. Dzieci powtarzają ćwiczenie kilka razy, stojąc raz na lewej, raz na prawej nodze.

Zabawa bieżna: Poznaj swój kolor. Ustawienie w dużym kole. Przed każdym dzieckiem leży krążek. Na znak prowadzącej, tj. podniesienie w górę krążka (np. zielonego), dzieci stojące przed zielonymi krążkami wybiegają poza koło, okrążają je i starają się jak najszybciej wrócić na swoje miejsce. Kolory wywołuje się na zmianę. Każda grupa powinna wykonać bieg 2 razy.

Ćwiczenie mięśni grzbietu: Przeglądamy się w lusterku. Leżenie przodem, ręce na krążku ułożone w *poduszkę* (dłoń na dłoni). Dzieci unoszą krążek (także łokcie), *przeoglądają się w lusterku*, uśmiechają się, robią różne miny, następnie wracają do pozycji wyjściowej i odpoczywają.

Ćwiczenie siły: Przysiad podparty, krążek pod stopami. Odsuwanie krążka stopami w tył i przesuwanie do pozycji wyjściowej.

Ćwiczenie mięśni brzucha. Rozsypka. Dzieci siedzą w siadzie skulnym podpartym, stopy na krążku. Odsuwanie stopami krążka i przysuwanie do siebie.

Podskoki rozkroczno – zwarte: Pochód pajaców. Ustawienie w czterech rzędach wg kolorów krążków. Dzieci układają krążki na ziemi w odległości jednego kroku jeden krążek od drugiego i stają przed nimi, następnie przechodzą podskokami rozkroczno – zwartymi w ten sposób, że omijają krążki rozkroczem, a zeskok wykonują w przerwach między krążkami. Po trzykrotnym wykonaniu ćwiczenia dzieci podnoszą krążki, stoją luźno w rozsypce.

Część III:

Ćwiczenie tułowia – skręty: Siad skrzyżny, przed każdym dzieckiem krążek. Skręt tułowia i dotknięcie lewym (prawym) uchem krążka, a następnie wyprost.

Ćwiczenie stóp: Przewracanie naleśników. Siad skulny podparty. Dzieci próbują stopami chwycić krążek i przewrócić go na drugą stronę.

Marsz w rytm muzyki po obwodzie koła i złożenie krążków na wyznaczone miejsce.

(Źródło: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, s. 142 – 144)

Część III

1. Zabawa „Dotknij tego koloru”.

Nauczyciel wymienia nazwę koloru, a zadaniem dzieci jest dotknąć przedmiotu znajdującego się w sali w tym kolorze.

2. Zabawa z chustą animacyjną „Wróć do swojego koloru”.

Rozłożona chusta leży na dywanie. Dzieci siadają w kole na wybranym przez siebie kolorze. Nauczyciel podaje nazwę koloru np. żółty. Osoby siedzące na tym kolorze wstają, mówią z jaką emocją kojarzy im się ten kolor (z radością, smutkiem, złością) np.: „Kolor żółty kojarzy mi się z radością” i obiegają chustę. Kto pierwszy wróci na swoje miejsce dalej prowadzi zabawę podając nazwę koloru.

3. Refleksja nad własnym postępowaniem.

4. Zabawy w kąciakach zabaw.

Zwrócenie uwagi na właściwe wyrażanie emocji w czasie wspólnych zabaw.

LUTY (tydzień I, dzień 2)

Temat tygodnia: Uczymy się wyrażać uczucia i emocje.

Temat dnia: Moje emocje.

Cel operacyjny: Dziecko próbuje wypowiadać się na temat swoich przeżyć i związanych z nimi emocji.

Środki dydaktyczne: „bużki” przedstawiające różne emocje, melodia smutna i radosna, kołatki s. S. Kardas, *W naszej ochronce bawmy się wesoło*, cz. I, Tarnów 1995; płyta CD *Promyczki Dobra Przedszkolakom*, lub płyta CD *Modlę się jak świerszcz. Piosenki dla dzieci* br. Tadeusza Rucińskiego.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci z tematem dnia dzisiejszego.

4. Wspólna modlitwa poranna – *dzień Aniołów Stróżów*.

Modlitwa spontaniczna do Anioła Stróża – powierzanie Mu różnych spraw, prośba o opiekę.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Każde dziecko wybiera „bużkę” wyrażającą nastrój, w jakim się dzisiaj znajduje i umieszcza ją przy swoim imieniu na liście obecności.

2. „Taniec”.

Dzieci poruszają się zgodnie z graną melodią. Przy muzyce smutnej – poruszają się powoli. Przy muzyce radosnej – poruszają się szybciej.

3. Podróż do „Krainy złości, smutku i radości”.

Dzieci ustawiają się w pociąg i jadą do tajemniczego kraju. Najpierw pociąg zatrzymuje się w krainie złości, gdzie ludzie chodzą obrażeni, są źli i zagniewani, tupią nogami, rzucają się na ziemię, potrząsają głowami, zaciskają dłonie w pięści i krzyczą. (Dzieci wysiadają z pociągu i naśladują zachowania ludzi w tej krainie). Po kilku minutach pociąg rusza dalej i zatrzymuje się w krainie smutku. Tutaj ludzie chodzą markotni, płaczą, siedzą przygnębieni obok siebie. (Dzieci również naśladują zachowania tych ludzi). Po kilku minutach pociąg rusza dalej. Zatrzymuje się w krainie radości. Ludzie tu są zawsze uśmiechnięci, cieszą się od

samego rana, przeciągają się z zadowoleniem i witają się ze sobą serdecznie. (Dzieci naśladowują zachowania ludzi w krainie radości).

Dzieci opowiadają o tym, jak czuły się w każdej z krain i w której im się najbardziej podobało?

4. Nauka piosenki i zabawa przy piosence „Dookoła słońca” (sł. Beata Mencil, muz. Joachim Mencil) – płyta *Promyczki Dobra Przedszkolakom*.

*I. Wesole słoneczko dało ci w nos pstryczka,
zrobiło dziś z ciebie małego promyczka.
Na buzi masz uśmiech od ucha do ucha,
zmieniłeś się z beksy w dzielnego malucha.*

*Ref.: Dookoła słońca
kręcą się dzieciaki.
Kto dostanie pstryczka,
zmeni się w promyczka.
Fiku - miku, fiku – miku,
raz, dwa, trzy!*

*II. Kto zły jest i smutny niech czeka do końca,
Będziemy się dalej kręcić wokół słońca.
Niech ładnie zaśpiewa i pociągnie smyczkiem,
to szybko zostanie wesółym promyczkiem.*

*III. Zostałeś promyczkiem, to nie byle gratka,
uśmiechniesz się zaraz do babci i dziadka.
Dasz mamie całusa, tacie podasz kaptcie,
ucieszą się chmurki, słonko cię pogłaszcze.*

LUB:

5. Piosenka „Świetlik” sł. i muz. br. Tadeusz Ruciński (płyta CD *Modlę się jak świerszcz. Piosenki dla dzieci br. Tadeusza Rucińskiego*)

*I. Choć światlik niczym jest przy słońcu,
to swoje światelko ma.
I gdy w nocy to światelko włączy,
Świeci tak jak jedna z gwiazd.*

*Ref.: Boże jasny jak miliardy słońc,
czekasz na świetlika znak.
Gdy gdzieś komu wejdzie w serce noc,
światlikiem mogę być ja,
światlikiem mogę być ja.*

*II. Świetlik świeci wtedy kiedy szuka,
kogoś kogo kochać chce.
Z światłem znaleźć kogoś to nie sztuka,
gdy mu smutno jest i źle.*

III. Świeć się we mnie światelko zielone,
to przecież nadziei znak.
Niech wciąż będzie żywe, zapalone,
tym, co wciąż nadziei brak.

6. Słuchanie opowiadania br. T. Rucińskiego: „Czy można być dzieckiem słońca”.

Był kiedyś maleńki świetlik – robaczek świętojański, który patrząc na gwiazdy, chciał poznać najpiękniejszą. Nie wiedział, która to jest i gdzie jej szukać. Opowiedział mu wiatr, że jest jedna najpiękniejsza i największa gwiazda, której on nigdy nie widzi, bo śpi, kiedy ona świeci. I któregoś dnia świetlik nie poszedł spać, jak zawsze rano, tylko ukrył się w skalnej dziurce i wypatrywał tej najpiękniejszej gwiazdy. Najpierw było ciemno, powoli gasty gwiazdy, potem zrobiło się szaro, potem różowo i nagle świetlik zasłonił sobie oczy łapkami, bo zza lasu wyjrzała ogromna kula światła, tak piękna, jakiej nigdy nie widział. To było słońce. Zawołał świetlik: - Zostanę z Tobą, najpiękniejsza gwiazdo, bo tak cudnie świecisz! Ale Słońce odpowiedziało: - Ja wieczorem idę gdzie indziej i zostaje tutaj noc, kto więc ją rozświecili, zwłaszcza tam, gdzie nie widać gwiazd? – Ale ja ciebie kocham – zawołał świetlik – i muszę się z tobą spotykać, bo z tęsknoty całkiem zgasnę. – Będziemy się spotykać wieczorem, przed zachodem – powiedziało słońce. – Ja dam ci trochę mojego światła, a ty będziesz je niósł tym, którzy są smutniejsi od nocy. Będziesz przy nich siadał i cieszył ich światłem. Im lepiej ich pocieszysz, tym piękniej i jaśniej będziesz świecił.

7. Rozmowa na temat opowiadania.

Każdy z nas powinien być świetlikiem, który rozjaśnia smutki innych.

- Jak można sprawiać radość innym?

- Kto jest takim najpiękniejszym Słońcem dającym radość?

Rozejrzyjcie się wokół siebie, może blisko was jest ktoś smutny. Bądźcie dla niego Jezusowym świetlikiem.

Część III

1. Katecheza.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Wyjście na plac przedszkolny – lepienie śniegowych kul, rzuty do celu.

LUTY (tydzień I, dzień 3)

Temat tygodnia: Uczymy się wyrażać uczucia i emocje.

Temat dnia: Jaki to bohater?

Cel operacyjny: Dziecko opowiada o wybranych bohaterach bajek.

Środki dydaktyczne: Pismo Święte; pocięte obrazki przedstawiające bohaterów bajek, ilustracje przedstawiające bohaterów bajek, tamburyn, skrzynia z rekwizytami bajkowymi; płyta CD, M. Bogdanowicz, *W co się bawić z dziećmi*; wyd. HARMONIA, 2004; H. Kruk, *Z ludźmi i przyrodą*, WSiP, Warszawa 1991; H. Czerniawska, *Przewodnik metodyczny dla nauczyciela. Scenariusze zajęć*, cz. 1, Oficyna Wydawnicza GRAF - Punkt, Warszawa 2001

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

- **Dzieci robią wiatraczek** i ustawiają się w rozsypce.
- **„Drzewa na wietrze”**. Skłony tułowia w prawo i w lewo.
- **„Deszcz kropi, pada, leje”**. W przysiadzie podpartym uderzanie palcami o podłogę powoli, coraz szybciej i głośniejsze i znowu coraz wolniej i ciszej.
- **„Kot śpi”**. W pozycji leżącej zwijanie ciała w kłębek.
- **„Kot wstaje”**. Koci grzbiet, chodzenie na czworakach.
- **Zabawa „Kot i myszy”**. Na hasło „myszy” dzieci biegają po sali w różnych kierunkach. Na hasło „kot” przysiadają, obejmują kolana rękami (głowa nisko opuszczona).
(Źródło: H. Czerniawska, *Przewodnik metodyczny dla nauczyciela. Scenariusze zajęć*, cz.1, s.135)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mającą na celu zapoznanie dzieci z tematem dnia dzisiejszego.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień Świętego Józefa.

Modlitwa za zmarłych, modlitwa do patrona dobrej śmierci – św. Józefa.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Słuchanie wiersza Cz. Kędraciuka „Wędruje bajka”.

*Wędruje bajka przez świat
Wiele przybyło jej lat*

*Pędzi w złocistej karecie
Do wszystkich dzieci na świecie
(Źródło: Helena Kruk, Z ludźmi i przyrodą)*

2. Krótka rozmowa z dziećmi na temat: Jakie znamy bajki?

3. Rozwiązywanie zagadek dotyczących bajek np.:

*Siedmiu krasnoludków w chatce w lesie mieszka.
Kto im gotuje?
(Królewna Śnieżka)*

*Jest taki kot w krainie bajek,
Co chodzi w butach i pali fajkę.
(Kot w butach)*

*Las, rzeczka, pagórek
Przez las idzie ścieżką...
(Czerwony Kapturek)*

*Jaka to dziewczynka ma roboty wiele, a na pięknym balu gubi pantofelek?
(Kopciuszek)*

4. Układanie obrazków pociętych na części, przedstawiających bohaterów bajek. Przypinanie ich na tablicy.

5. Zabawa „Bajkowa skrzynia”.

Nauczyciel przygotowuje skrzynię z rekwizytami bajkowymi.

Przykładowe rekwizyty:

Czerwony Kapturek: koszyczek, kapturek,

Calineczka: doniczka, nasionka, żaba,

Królowa Śniegu: śnieżynka, sanki,

Pinokio: pajacyk,

Królewna Śnieżka: krasnal, jabłko, lusterko,

Kot w butach: kapelusz, but,

Jaś i Małgosia: Baba Jaga, pierniki,

Trzy Świnki: świnka skarbonka,

Brzydkie Kaczątko: kaczonek, jajko,

Kopciuszek: pantofelek, różdżka,

Księżniczka na ziarnku grochu: poduszka, ziarnko grochu.

Chętne dziecko wyciąga jeden rekwizyt, a reszta dzieci odgaduje bajkę, z którą on się kojarzy. Następnie dzieci wypowiadają się krótko na temat tej bajki, np.: kto w niej występuje, opisują cechy bohaterów, oceniają postępowanie wybranych bohaterów (pozytywne lub negatywne), odkrywają morał bajki.

Morał bajki „Czerwony Kapturek” możemy spróbować zaśpiewać:

„Z tej przygody wszystkim dzieciom bardzo dobrą radę damy, aby w życie szły szczęśliwie, muszą zawsze słuchać mamy.”

6. Słuchanie bajki J. Tajs pt. „Jarzębinka”.

Szła przez las babcia Olena. Widzi – stoi jarzębina, a gałęzie ma połamane.

- Kto ci, jarzębino, gałęzie połamał?

- To szarego wilka sprawka.

Wyprostowała babcia gałęzie, przewiązała, opatrzyła, a jarzębina powiada:

- Dziękuję, babciu. Powiedz, co byś chciała mieć?

Zamyśliła się babcia.

- Wszystko niby mam. Chyba tylko wnuczka by mi się na stare lata przydała.

I poszła do domu.

Podchodzi do swojego domu, patrzy – a na progu siedzi dziewczynka w czerwonym fartuszkach w białe groszki, w czerwonych butkach i czerwonej chusteczce na głowie.

- Kto jesteś, dziewczynko?

- Jestem twoją wnuczką.

- A jak ci na imię?

- Jarzębinka.

Ucieszyła się babcia i wprowadziła wnuczkę do domu.

Rano wstała i rzekła:

- Idę w pole, Jarzębinko, a ty zostań w domu. Pamiętaj, nie odchodź nigdzie. Zostawiła babcia Jarzębinie pierniczki, orzechów, miodu i poszła. Siadła Jarzębinka przy oknie. Patrzy, a tu łabędzie lecą.

- Daj nam coś jeść, Jarzębinko!

Dała im Jarzębinka pierniczki.

Za łabędziami przybiegły wiewiórki.

- Daj nam coś, Jarzębinko!

I Jarzębinka dała im orzeszki.

Odleciały łabędzie obdarowane pierniczkami, wiewiórki pobiegły, chwiejąc puszystymi ogonkami, a z lasu wytoczył się na krzywych łapach wielki bury niedźwiedź.

- Mnie również poczęstuj czymś, Jarzębinko! – upomina się bury niedźwiedź.

I Jarzębinka oddała buremu niedźwiedziowi resztę swego miodu.

Nagle wychylił się z lasu szary wilk.

- Chodźmy na spacer, Jarzębinko!

- Nie mogę, wilku. Babcia mi nie pozwoliła.

- Wyjdź tylko za próg – prosi wilk.

Wyszła Jarzębinka za próg, a szary wilk cap! Jarzębinkę i powłókł ją do lasu. Wraca babcia do domu, a tu Jarzębinki nie ma! Biegnie do lasu, woła:

- Jarzębinko, gdzie jesteś? Jarzębinko! Jarzębinko!

A do babci przybiegły wiewiórki, przyleciały łabędzie i bury niedźwiedź. Wszyscy szukają, wołają: „Jarzębinko, gdzie jesteś? Jarzębinko!”, aż wreszcie z bardzo daleka, zza mórz i zza gór rozległ się cieniutki głosik:

- Jestem tutaj!... W podziemnej jaskini!...U szarego wilka! Chcę do domu!...

Rzuciła się babcia w stronę, skąd dochodził głos Jarzębinki.

- Idę!....Biegnę do ciebie, Jarzębinko!

Nagle zastąpiło jej drogę morze. Usiadła babcia na brzegu i rozplakała się rzewnie. Ale oto nadleciały łabędzie.

- Nie płacz, babciu. Pomożemy ci Jarzębinkę ocalić.

Wzięły łabędzie babcię między siebie i – frr! przeniosły za morze.

Spieszy babcia dalej, a tu zagroziła jej drogę wielka stroma góra.

Siadła babcia na kamieniu i zalała się łzami.

Ale już na pomoc spieszą wiewiórki.

- Nie płacz, babciu, nie płacz. Pomożemy ci uwolnić Jarzębinkę.

Wzięły wiewiórki babcię pod rękę i zaczęły z nią wspinać się na górę. I oto już babcia stoi przed jaskinią. A wejście do jaskini przywalone jest wielkim głazem. Próbowala babcia go poruszyć, ale nie może mu dać rady. Siadła więc i zapłakała. Wtedy zjawił się bury niedźwiedź.

- Nie martw się, babciu, pomogę ci Jarzębinę uwolnić.

Zebrał niedźwiedź całą swą niedźwiedzią siłę i w jednej chwili odwalił głaz u wejścia do jaskini. Weszła babcia do jaskini, złapała Jarzębinę i biegnie z nią do domu!

A wilk w tym czasie był na polowaniu. Gdy wrócił do jaskini i zobaczył, że Jarzębinki nie ma, puścił się za nią w pogoń.

Pędzi wilk i już za chwilę je dogoni. Strasznie zdyszane dopadły babcia z Jarzębiną do skraju lasu, tam gdzie rośnie stara jarzębina.

Płacze babcia:

- Och, biada nam! Wilk nas dogania!

Pochyliła gałęzie stara jarzębina i jak namiotem okryła babcię z wnuczką. Przebiegł wilk i wcale ich nie zauważył. Poszła babcia do domu. I Jarzębinka poszła do domu. A szary wilk został z niczym. Dobrze mu tak.

7. Rozmowa na temat treści bajki.

Należy podkreślić:

- Dobroć babci Oleny, która przewiązuje złamane przez wilka gałęzie jarzębinie.

- Dobroć Jarzębinki, która dzieli się pierniczkami z łabędziami, orzeszkami z wiewiórkami i miodem z misiem.

- Wdzięczność zwierzątek i ich pomoc w ratowaniu Jarzębinki.

-Pomoc jarzębiny w ratowaniu babci Oleny i jej wnuczki.

Część III

1. Rytmika.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Czytanie Starego Testamentu.

4. Porównywanie rekwizytów.

Dzieci porównują rekwizyty: które są małe, a które duże?

5. Ćwiczenia klasyfikacyjne.

Nauczyciel umieszcza w różnych miejscach sali kilka ilustracji, przedstawiających bohaterów różnych bajek. Zadaniem dzieci jest dopasowanie rekwizytów do odpowiednich ilustracji i umieszczenie ich w wyznaczonych miejscach sali.

6. Zabawa ruchowa „Stań przy właściwym obrazku”.

Dzieci poruszają się przy dźwiękach tamburynu. W przerwie nauczyciel wymienia bohaterów różnych bajek, a zadaniem dzieci jest stanąć przy odpowiednim obrazku.

4. Zabawy manipulacyjno - konstrukcyjne.

LUTY (tydzień I, dzień 4)

Temat tygodnia: Uczymy się wyrażać uczucia i emocje.

Temat dnia: Miny i minki.

Cel operacyjny: Dziecko odgrywa scenki z elementami dramy.

Środki dydaktyczne: lusterka, *kostka emocji*, obrazki przedstawiające różne czynności, szablony masek postaci z bajek, różne przybory do ozdabiania masek, np. farby, kredki, papier kolorowy, brokat itd., odpowiednie dywaniki do gry planszowej; woreczki gimnastyczne, kolorowe chorągiewki; H. Czerniawska, *Przewodnik metodyczny dla nauczyciela. Scenariusze zajęć*, cz. 1, Oficyna Wydawnicza GRAF - Punkt, Warszawa 2001; E. Gruszczyk – Kolczyńska, E. Zielińska, *Wspomaganie rozwoju umysłowego czterolatek i pięcioletków*, WSiP, Warszawa 2004.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolnie zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 3*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmową mającą na celu zapoznanie dzieci z tematem dnia dzisiejszego.

4. Wspólna modlitwa poranna – *dzień Najświętszego Sakramentu*.

Spontaniczna modlitwa dziękczynna. Modlitwa uwielbienia Jezusa w Najświętszym Sakramencie.

5. Czytanie Nowego Testamentu.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Głośne i ciche przywitania.

Dzieci siedzą w kole. Najpierw głośno witają się ze sobą mówiąc: „cześć” i „dzień dobry”, następnie witają się gestami bez słów np. machaniem, posłaniem całusa, uśmiechem, skinieniem głowy.

2. Zabawy z lusterkiem.

Każde dziecko dostaje lusterko, naśladuje różne miny:

- gdy jest smutne,
- gdy czuje złość,

- gdy się boi,
- gdy jest zdziwione.

3. Zabawa „Lusterko”.

Dzieci dobierają się parami i siadają naprzeciw siebie. Jedno z dzieci jest lusterkiem i naśladuje miny drugiego dziecka.

4. Zabawa z kostką i ćwiczenia pantomimiczne.

Dzieci rzucają dużą sześcienne kostką. Na każdej ze ścian narysowana jest buzia dziecka wyrażająca jakąś emocję np. smutek, radość, złość. Dziecko, które rzuca kostką nazywa emocję i wyraża mimiką, gestem, ruchem ciała emocję przedstawioną na kostce.

5. Zabawa „Zgadnij, jaką przedstawiam emocję?”

Dzieci siedzą w kręgu. Chętne dzieci mimiką, gestem naśladują emocje, których nazwy podał im nauczyciel na ucho. Pozostałe dzieci odgadują, jaka emocję przedstawia.

6. Wykonywanie masek.

Nauczyciel rozdaje dzieciom szablony masek postaci z bajek. Dzieci ozdabiają je według własnego pomysłu.

7. Zabawa w teatr.

Odgrywanie scenek z wykorzystaniem masek.

8. Swobodne zabawy ruchowe.

9. Konstruowanie gry planszowej.

Nauczyciel rozkłada specjalne dywaniki lub układa chodniczki np. z kółek lub obręczy, po którym wybrane dzieci będą się ścigać. Oznacza START i METĘ. Będą to wyścigi od startu do mety.

Dzieci można podzielić na 2 zespoły. Każdy zespół wybiera swojego przedstawiciela (Możemy podzielić dzieci na zespół chłopców i dziewczynek i wtedy dziewczynki typują Małgosie a chłopcy Jasia), który będzie się ścigał w imieniu grupy.

Każdy zespół dostaje dużą kostkę do gry. Dzieci w zespołach będą kolejno rzucać kostką i liczyć kropki. Ten, kto rzucił, mówi głośno, ile kropek ma na kostce. Przedstawiciel grupy o tyle płytek (lub kółek) przesuwa się do przodu. Wygra ten zespół, którego przedstawiciel pierwszy stanie na mecie.

Dzieci proponują same, że można na jednym polu zatrzymać kolejkę, na innym polu cofnąć się np. o 2 pola, na innym rozwiązać zagadkę i w nagrodę za dobre rozwiązanie iść o 2 pola do przodu itp. Nauczyciel odpowiednio oznacza te pola. Następnie jest losowanie, który zespół rozpocznie grę.

Nauczyciel chowa klocek w jednej dłoni i prosi do siebie przedstawicieli zespołów, którzy wskazują dłoń z klockiem. Grę rozpoczyna zespół, który wylosował klocek.

Gra toczy się naprzemiennie. Pierwszy zespół podaje liczbę wyrzuconych kropek, a ich przedstawiciel przesuwa się do przodu. Potem drugi zespół. Tuż przed metą należy wyrzucić tyle kropek ile pozostało płytek (lub kółek) do mety.

Gra ta wyzwala wiele emocji. Grę powtarzamy wielokrotnie, aby każdy zespół miał szansę wygrać. Dzieci uczą się znosić porażki i dobrze zachowywać się, gdy pokonają przeciwnika.

(Źródło: E. Gruszczyk – Kolczyńska, E. Zielińska, *Wspomaganie rozwoju umysłowego czterolatków i pięcioletków*, s. 116 – 118)

Część III

1. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych.

Marsz po obwodzie koła w rytmie muzyki, pobranie woreczków.

Zabawa orientacyjno-porządkowa „Kto umie słuchać?”

Dzieci chodzą po sali, rzucają woreczkami w górę i łapią. Na sygnał zatrzymują się i stają bez ruchu. Dzieci czekają aż drugi sygnał pozwoli na ruch.

Ćwiczenia tułowia w płaszczyźnie strzałkowej. Ustawienie w rozsypce parami. Dzieci stoją w rozkroku, tyłem do siebie w odległości jednego kroku. Skłon w przód i kilkakrotne przesuwanie woreczka po podłodze przez bramkę utworzoną w rozkroku partnera, następnie wyprost – zmiana.

Ćwiczenia równowagi i zręczności. Dzieci w rozsypce, każde trzyma woreczek. Podnieść wysoko kolano, przerzucić woreczek pod kolanem i złapać go w powietrzu.

Ćwiczenia kształtujące mięśnie brzucha. Siad skulny, woreczek włożyć między stopy i przejść do leżenia tyłem. Przenieść woreczek za głowę i podać do wyciągniętych rąk.

Zabawa „Znajdź swój kolor”. Dzieci swobodnie biegają w rozsypce, woreczki trzymają w lewej (prawej) ręce. Na hasło „stój” zatrzymują się w miejscu, tyłem do prowadzącej. Na hasło „biegiem do mnie” dzieci biegną w kierunku nauczycielki i ustawiają się kolejno przed swoim kolorem chorągiewki.

Ćwiczenia szyi i tułowia. Siad skrzyżny, woreczek na głowie, ręce złożone na kolanach, plecy wyprostowane. Skłon tułowia w lewo – woreczek spada na ziemię. Podnieść woreczek lewą ręką położyć go na głowie i wykonać ćwiczenie w prawą stronę.

Rzuty do celu. W dwójkach, twarzą do siebie. Jednoczesny rzut lewą (prawą) ręką woreczka do kolegi i chwyt woreczka rzuconego partnerowi.

Leżenie tyłem, nogi zgięte w kolanach. Woreczek leży przy stopach. Dzieci chwytają woreczek palcami stopy nogi lewej (prawej), podnoszą w górę i opuszczają woreczek. To samo wykonać drugą nogą.

Marsz parami, odkładanie woreczków.

(Źródło: H. Czerniawska, *Przewodnik metodyczny dla nauczyciela. Scenariusze zajęć*, cz. 1, s.181-182)

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Zabawy manipulacyjno - konstrukcyjne.

LUTY (tydzień 1, dzień 5)

Temat tygodnia: Uczymy się wyrażać uczucia i emocje.

Temat dnia: Uczymy się właściwie wyrażać swoje emocje.

Cel operacyjny: Dziecko próbuje właściwie wyrażać swoje emocje.

Środki dydaktyczne: koperty z pociętymi obrazkami przedstawiającymi osoby przeżywające różne emocje, muzyka, szarfy, tamburyn, D. Niewola *Zaczarowane słowa*, Oficyna Wydawnicza Impuls 2002.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 3*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci z tematem dnia dzisiejszego.

4. Wspólna modlitwa poranna – *dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa*.

Modlitwa przeproszenia za niewłaściwe zachowania. Uwielbienie Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Zabawa „Iskierka”.

Dzieci stoją z nauczycielem w kręgu, trzymając się za ręce. Nauczyciel mówi: „Iskierkę puszczam w krąg, niechaj powróci do mych rąk” i lekko ściska dłoń osoby stojącej po jego prawej stronie. Każdy, kto poczuje lekki uścisk dłoni, podaje iskierkę w prawą stronę. Gdy iskierka dotrze ponownie do nauczyciela wszyscy mówią: „dobrze, że jesteś”.

2. Zabawa ruchowa „Na spacerze”.

Dzieci chodzą po sali i mimiką twarzy wyrażają emocje określone przez nauczyciela:

- widzę bardzo radosne dzieci,
- widzę smutne dzieci,
- widzę zdenerwowane dzieci,
- widzę przestraszone dzieci.

4. Słuchanie opowiadania D. Niewoli *Wesołe i smutne miny*.

Bartek pokazał język Karolinie.

- Nie chcę się z tobą bawić – fuknął.
- Krowa ma dłuższy, a się nie chwali – odpaliła dziewczynka. – A do zabawy wcale cię nie zapraszam.

Chłopiec usiadł w kącie.

- Wyglądasz jak chmura gradowa – ciągnęła dziewczynka.

Bartek wcisnął się jeszcze bardziej w kąt.

- Co się stało? – zaniepokoił się misio Krzysio, który obserwował chłopca.

- Przecież on zawsze jest taki wesoły.

A Bartek, jakby na przekór, wylazł wówczas z kąta i zburzył klockowy garaż Patryka.

– Co zrobiłeś! Proszę Pani! On burzy...!

Zrobiło mi się żal Bartka, który teraz wyglądał jak dwie chmury gradowe.

Tymczasem pani przyczepiła do tablicy obrazki, na których były narysowane twarze dzieci – jedne roześmiane i szczęśliwe, inne smutne, jeszcze inne złe.

Przedszkolaki domyślały się, dlaczego Basia z obrazka jest taka wesoła.

- Pewno dostała nową lalkę – krzyknęła Aśka. – albo ma obiecane ogromne lody.

- Tamten chłopiec jest smutny. Może go coś boli? – zauważyła Karolina.

- Dziecko w czerwonych spodniach ma złą, naburmuszoną minę.

- Dlaczego? – spytała pani. Może nikt nie chce się z nim bawić? Albo coś mu się stało? Ktoś sprawił mu przykrość?

- Albo zabrał i zepsuł ulubioną zabawkę, tak jak mój mały brat – podsumował Bartek.

Pani zaś poprosiła:

- Pokażcie, co czujecie, gdy dostaniecie wymarzony prezent.

Wyobraziłem sobie śliczne, czerwone autko i z radości obie moje nóżki zaczęły fikać w powietrzu.

- A co się dzieje, gdy ktoś przeszkadza wam w zabawie i zabiera zabawki? – pytała pani dalej.

- Jestem wtedy bardzo zły – powiedziałem do misia Krzysia. Tupnąłem przy tym, zamachałem rękami i zrobiłem taką groźną minę, że lalka Petronela ze strachu schowała się pod stół. Dzieci długo jeszcze rozmawiały o swoich uczuciach i sytuacjach, kiedy się złością, smucą lub weselą.

Dzyń, dzyń zadzwonił dzwoneczek i do sali weszła śliczna wróżka (oczywiście poznałem, że to pani Marysia, która opiekuje się maluchami).

- Życzę wam samych wesołych min – powiedziała – W podarku zaś zostawię wam piękne słowa, które w tym pomogą. Pierwsze to „przepraszam”. Drugie nazywa się „dziękuję”.

Dzyń, dzyń...

- To dzwoneczek mnie woła. Spróbujcie sami odgadnąć następne słowa.

(Źródło: D. Niewola Zaczarowane słowa)

4. Rozmowa na temat opowiadania.

- Jak zachował się Bartek?

- Czy jego zachowanie było właściwe?

- Jak mogli się poczuć Karolina i Patryk?

- Jak się czujesz, gdy ktoś się nie chce z tobą bawić?

- Co można zrobić, gdy ktoś jest smutny?

Dzieci rozmawiają o różnych swoich sytuacjach, w których się złością, smucą, weselą.

5. Rozmowa kierowana na temat „Jak się zachowasz”?

Dzieci siedzą w kręgu. Nauczycielka mówi zdania i każde dziecko daje odpowiedź:

Co najchętniej robisz, gdy:

- się złościś?

- jesteś smutny?

- bardzo się boisz?
- ktoś cię przezywa?
- tęsknisz?
- gniewasz się na kogoś?

Dzieci wypowiadają się, które zachowania w określonej sytuacji są dobre, a których należy unikać.

Część III

1. Katecheza.

2. Zabawa ruchowa „Prawda czy fałsz?”

Nauczyciel umieszcza w dwóch miejscach sali napis PRAWDA i FAŁSZ.

Nauczyciel mówi różne zdania. Jeśli dzieci uznają, że zdanie jest prawdziwe, to biegną w miejsce, gdzie jest napis PRAWDA, a gdy uznają, że zdanie jest fałszywe, biegną w miejsce, gdzie jest napis FAŁSZ.

Przykładowe zdania:

- Gdy się uśmiechasz to jesteś zły.
- Gdy ktoś nie chce się z tobą bawić jest ci smutno.

3. Refleksja nad własnym postępowaniem.

Podsumowanie dobrych i złych zachowań dzieci – nagrody i wyróżnienia za zaangażowanie w prace całego tygodnia, przyznanie się do błędów, przeproszenie za niewłaściwe zachowanie czy wyrządzoną komuś krzywdę.

4. Wyjście na plac przedszkolny.

Tygodniowy plan pracy w ochronce - LUTY, tydzień 2

Temat tygodnia: <i>Kosmos dziełem Pana Boga</i>		Treści wychowawczo - dydaktyczne						
Dzień tygodnia	Temat dnia	Cel operacyjny	Obszar fizyczny	Obszar umysłowy	Obszar społeczny	Obszar kulturowy	Obszar moralny	Obszar religijny
Poniedziałek	<i>Tajemnice Kosmosu</i>	<ul style="list-style-type: none"> Dziecko wyraża wdzięczność Panu Bogu za stworzony świat 	<ul style="list-style-type: none"> Ćwiczenia poranne Zestaw ćwiczeń gimnastycznych 	<ul style="list-style-type: none"> Zapoznanie z pojęciem „Kosmos” z wykorzystaniem encyklopedii, map, atlasów Słuchanie ciekawostek o Kosmosie 	<ul style="list-style-type: none"> Wdrażanie do zgodnej zabawy ze wszystkimi dziećmi 	<ul style="list-style-type: none"> Piosenka 	<ul style="list-style-type: none"> Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> Modlitwa – dzień Opatrzności Bożej Czytanie Biblii (opis stworzenia świata)
Wtorek	<i>Układ Słoneczny</i>	<ul style="list-style-type: none"> Dziecko próbuje wskazywać i nazywać planety, które należą do Układu Słonecznego 	<ul style="list-style-type: none"> Ćwiczenia poranne Zabawa ruchowa 	<ul style="list-style-type: none"> Zapoznanie z planetami Układu Słonecznego Przeliczanie (wg możliwości dzieci) Układanie w całość pociętych obrazków (planet) 	<ul style="list-style-type: none"> Rozwijanie umiejętności współdziałania z innymi 	<ul style="list-style-type: none"> Praca plastyczna – plakat (praca w grupach) 	<ul style="list-style-type: none"> Kształtowanie umiejętności przyjmowania pochwały i upomnienia Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> Modlitwa – dzień Aniołów Stróżów Katecheza
Środa	<i>Dzień i noc</i>	<ul style="list-style-type: none"> Dziecko orientuje się w następstwach dnia i nocy 	<ul style="list-style-type: none"> Ćwiczenia poranne 	<ul style="list-style-type: none"> Wiersz Ukazywanie następstw i regularności w otaczającym świecie zabawa rozwijająca twórcze myślenie 		<ul style="list-style-type: none"> Rytmika Praca plastyczna 	<ul style="list-style-type: none"> Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> Modlitwa – dzień Świętego Józefa Czytanie Starego Testamentu
Czwartek	<i>Lecimy w Kosmos</i>	<ul style="list-style-type: none"> Dziecko wykonuje raketę i strój kosmonauty 	<ul style="list-style-type: none"> Ćwiczenia poranne Zestaw ćwiczeń gimnastycznych 	<ul style="list-style-type: none"> Opowiadanie (pierwsze loty w Kosmos) Rozwijanie orientacji w przestrzeni i czasie 	<ul style="list-style-type: none"> Przypomnienie o stosowaniu zwrotów grzecznościowych 	<ul style="list-style-type: none"> Taniec integracyjny Praca konstrukcyjna 	<ul style="list-style-type: none"> Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> Modlitwa – dzień Najświętszego Sakramentu Czytanie Nowego Testamentu

<p>Piątek</p>	<p><i>Kim był Mikołaj Kopernik?</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko opowiada o życiu Mikołaja Kopernika 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne 	<ul style="list-style-type: none"> • Wzbogacanie słownictwa o nowe słowa np. astronom, obserwatorium, luneta • Ukazywanie talentów i zdolności, którymi Pan Bóg obdarza innych • Zachęcanie do rozwijania własnych talentów i zdolności dla dobra innych 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiadanie o życiu Mikołaja Kopernika 	<ul style="list-style-type: none"> • Uczenie szacunku dla każdej ludzkiej pracy 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa • Katecheza
----------------------	---	---	---	---	--	--	---	---

LUTY (tydzień II, dzień 1)

Temat tygodnia: Kosmos dziełem Pana Boga.

Temat dnia: Tajemnice kosmosu.

Cel operacyjny: Dziecko wyraża wdzięczność Panu Bogu za stworzony świat.

Środki dydaktyczne: Pismo Święte; dekoracja imitująca niebo z gwiazdami, mapa z układem słonecznym oraz gwiazdozbiorami, globus, plakietki z nazwami planet, chusty; płyta CD *Radosne przedszkolaki* cz. 5, wyd. GAMA; M. Walczak, D. Kręcisz, *Wesołe przedszkole pięcioletka. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, WSiP, Warszawa 2006; K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, wyd. JUKA, Warszawa 1999.

Przebieg dnia

Część I

1 Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

- *Wiatr i śnieżynki.* Wiatr wieje (nauczycielka potrząsa tamburynem), *śnieżynki wirują* (dzieci biegają); gdy *wiatr* przestaje *wiać* (tamburyno cichnie), *śnieżynki spadają na ziemię* (dzieci wykonują przysiad podparty).
- *Śnieg pada.* Dzieci podnoszą ręce w górę i opuszczają je stopniowo w dół, obracają się dookoła i przysiadają.
- *Toczymy bryłę śnieżną.* Chód z niskim skłonem tułowia w dół i pracą ramion, które naśladowują toczenie kul.
- *Lepimy bałwanka.* Skłon w dół, obejmowanie *brył śnieżnych* i ustawianie jedna na drugiej. Wspięcie, dorabianie *bałwankowi oczu, nosa, ust.*
- *Rzuty śnieżkami do bałwanka.* Rozkrok, skłon w dół, naśladowanie *lepienia śnieżek* i rzutu przed siebie lewą i prawą ręką – na zmianę.
- *Taniec wokół bałwanka.* Dzieci wiążą koło i posuwają się podskokami zmiennymi, odbijając się raz prawą raz lewą nogą.
- Marsz parami – ze śpiewem znanej piosenki.

(Źródło: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, s. 129 – 130)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci z tematyką tygodnia oraz tematem dnia dzisiejszego.

4. Wdrażanie do odpowiedzialnego pełnienia wyznaczonych zadań i dyżurów:

Wyznaczenie dyżurnych, przydzielenie konkretnych zadań i dyżurów.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Opatrzności Bożej.

Modlitwa dziękczynna skierowana do Boga Ojca za stworzenie świata.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Zapoznanie dzieci z wyglądem i zastosowaniem globusa - ukazanie wirowego ruchu ziemi. Uświadomienie, że Ziemia jest kulą, która kręci się wokół własnej osi i krąży wokół Słońca.

2. Słuchanie piosenki pt. „Globus” (płyta CD, *Radosne przedszkolaki cz. 5*)

Czy widziałeś kiedyś globus?

Tu zobaczysz jak na dłoni

kolorowe, śmieszne łatki,

kontynenty pomniejszone.

To jest cała nasza Ziemia,

gdzie mieszkamy, to nasz świat.

Rozmaita ta planeta,

z którą żyjemy za pan brat.

Kraje, wyspy, nawet góry,

kolorowe lądy na nim

w bardzo, bardzo małej skali

i błękitne oceany

3. Rozmowa na temat treści piosenki.

4. Oglądanie gwiazd.

Wcześniej zawieszony w sali w dowolnym miejscu niebieski materiał, a na nim żółte gwiazdy z papieru.

Rozmowa kierowana na temat przygotowanej dekoracji przedstawiającej niebo. Zaznaczenie, że jest to niebo bajkowe, takie które jest nam łatwo namalować, a prawdziwe niebo wygląda inaczej (do końca nie wiemy jak). Prezentacja mapy przedstawiającej wybrane gwiazdozbiory.

5. Czytanie fragmentu Biblii o stworzeniu świata (z wykorzystaniem ilustracji).

Rozmowa na temat przeczytanego fragmentu. Pan Bóg stworzył dla nas piękny świat i w swojej Opatrzności troszczy się o niego. Naszym zadaniem jest także o niego dbać. Planeta Ziemia to nasz dom.

6. Ćwiczenia gimnastyczne (zestaw I).

Zabawa orientacyjno - porządkowa. Marsz po obwodzie koła na palcach, piętach. Wymachy chustkami w górze, na dole, z prawej i lewej strony.

Ćwiczenia uruchamiające duże grupy mięśniowe „Mały wiatr – duży wiatr”. Na sygnał „duży wiatr” dzieci wykonują szerokie wymachy rąk, skłony. Naśladują głośny szum wiatru. Na sygnał „mały wiatr” biegną wolno, płynnie poruszają ramionami, cichutko szumią.

Ćwiczenia z elementami równowagi. Dzieci trzymają chustę za rogi. Przekładają przez nią kolejno jedną i drugą nogę. Wyprost i ponowne przełożenie chusty do przodu.

„Wiatraki” Dzieci, trzymając chustę jedną ręką za koniec, wykonują szerokie wymachy najpierw jedną, potem drugą ręką.

„Przenosimy kamienie” Rozkrok. Naśladowanie podnoszenia ciężkich kamieni (chust): skłon, podniesienie chusty, wyprost.

Ćwiczenia z elementami rzutu. Zebrane kamienie dzieci wyrzucają przed siebie.

Ćwiczenia z elementami skoku. „Przechodzimy przez strumień”. Przeskakiwanie z kamienia na kamień (chusty).

Skłony. Siad kłęczny, dotykanie czołem chusty położonej na podłodze, następnie dotykanie ich prawym i lewym uchem.

Zabawa bieżna. Ustawienie parami, jedno dziecko ma chustę, drugie próbuje mu ją zabrać.

Ćwiczenia mięśni rąk. Leżenie tyłem, kręcenie chustami, przekładanie ich z ręki do ręki.

Ćwiczenie mięśni pleców. Leżenie przodem, przesuwanie chust przed sobą.

Ćwiczenia oddechowe. Na czworakach dzieci dmuchają na leżące na podłodze chusty.

Ćwiczenia uspakajające. W pozycji stojącej dzieci chwytają stopą leżącą na podłodze chustę, podrzucają ją do góry i obserwują jak opada.

Ćwiczenia przeciw płaskostopiu. Siad ugięty podparty. Zwijanie chusty palcami stóp tak, aby przez cały czas pięty przylegały do podłoża.

(Źródło: *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, s. 7)

7. Zabawy manipulacyjno - konstrukcyjne.

8. Nauka piosenki „Globus” metodą ze słuchu.

Część III

1. Refleksja nad własnym postępowaniem.

Próba przejścia wraz z dziećmi poprzez kolejne wydarzenia dnia. Podziękowanie Bogu za otrzymane dobro i łaski oraz za sytuacje, w których sprawiliśmy komuś radość.

Nawiązanie do sytuacji konfliktowych, które zaistniały, zwrócenie szczególnej uwagi na potrzebę przeproszenia Boga Ojca za to, co było złe oraz tej osoby, której sprawiliśmy przykrość. Udzielenie pochwał i napomnień.

2. Zabawy wg zainteresowań dzieci w dowolnie wybranych kąciach tematycznych.

LUTY (tydzień II, dzień 2)

Temat tygodnia: Kosmos dziełem Pana Boga.

Temat dnia: Układ Słoneczny.

Cel operacyjny: Dziecko próbuje wskazywać i nazywać planety, które należą do Układu Słonecznego.

Środki dydaktyczne: A. Marczak, W. Żaba – Żabińska, M. Stępień, *Czterolatek. Bawię się i uczę. Przewodnik metodyczny*, cz. III, wyd. MAC EDUKACJA, Kielce 2006; duży arkusz papieru z makietą Układu Słonecznego, słońce oraz planety pocięte w puzzle, kartki A3, kredki, płyta CD *Radosne przedszkolaki* cz. 5, wyd. GAMA.

Przebieg dnia

Część I

1 Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci z tematem dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – *dzień Anioła Stróża*.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Zabawa dydaktyczno - ruchowa „Krażące planety”.

Nauczyciel zakłada dzieciom opaski wyobrażające poszczególne planety. W środku stoi dziecko - Słońce. Na podłodze nauczyciel układa ze sznurka orbity poszczególnych planet, po których poruszają się dzieci - planety. Celem zabawy jest przestrzenne przybliżenie dzieciom wyglądu Układu Słonecznego i uświadomienie im, że planety krążą w różnej odległości wokół Słońca.

(Źródło: *Czterolatek. Bawię się i uczę. Przewodnik metodyczny*, cz. III, s.7)

2. Wykonanie mapy „Układu Słonecznego”.

Nauczyciel wyjmuje makietę Układu Słonecznego. Dzieci otrzymują „słońce” i „planety” pocięte w puzzle. Ich zadaniem jest ułożenie planet, umieszczenie ich w odpowiednich miejscach Układu Słonecznego.

Nazywanie i przeliczanie planet Układu Słonecznego.

3. „Życie na innej planecie” – praca plastyczna.

Nauczyciel dzieli dzieci na grupy 4 - 5 osobowe, każda grupa otrzymuje arkusz szarego papieru. Zadaniem dzieci jest wykonanie plakatu na temat: „Życie na innych planetach Układu Słonecznego”. Rozwijanie umiejętności współdziałania z innymi.

4. Śpiew piosenki pt. „Globus” (patrz dzień 1).

5. Zabawy wg zainteresowań dzieci w dowolnie wybranych kąciach tematycznych.

Część III

1. Katecheza.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Zabawy manipulacyjno - konstrukcyjne.

LUTY (tydzień II, dzień 3)

Temat tygodnia: Kosmos dziełem Pana Boga.

Temat dnia: Dzień i noc.

Cel operacyjny: Dziecko orientuje się w następstwach dnia i nocy.

Środki dydaktyczne: Jan Brzechwa, *Sto bajek*, wyd. Siedmiogród, Wrocław 2000; obrazki z różnymi czynnościami wykonywanymi przez dzieci, sylwety słońca i księżyca, szarfy żółte i niebieskie, czarne kartki papieru, figury geometryczne różnej wielkości i koloru, małe prostokąty i żółte kwadraty; płyta CD *Radosne przedszkolaki cz.5*, wyd. GAMA.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mającą na celu zapoznanie dzieci z tematem dnia.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Świętego Józefa.

Modlitwa za zmarłych.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Słuchanie wiersza J. Brzechwy pt. „Księżyc”.

Plotkowały drzewa w borze:

Pan Księżyc jest nie w humorze.

Pan Księżyc miał jakieś przykrości.

Pan Księżyc jest blady ze złości.

Pan Księżyc ma twarz taką srogą.

Pan Księżyc dziś wstał lewą nogą.

Pan Księżyc jest trochę nie w sosie.

Pan Księżyc dziś muchy ma w nosie.

Jak tu Księżyc się nie zgniewa!

„Cóż myślicie, głupie drzewa,

że ja mam przyjemne życie?

Wy słońce tylko cenicie!

Was tylko słońce zachwyca,

wy kpicie z Księżycą!

*Ja wam na to odpowiem –
Uważam, że jest rzeczą bezwstydną
porównywać słońce ze mną.
Bo słońce świeci we dnie, gdy i tak jest widno,
a ja w nocy, gdy jest ciemno!”*
(Źródło: J. Brzechwa, *Sto bajek*)

2. Rozmowa z dziećmi na temat treści wiersza.

3. Zabawa rozwijająca twórcze myślenie.

Co by było, gdyby..... np. słońce i księżyc nie świeciły,... byłby tylko dzień lub byłaby tylko noc?

4. Zabawa ruchowa „Dzień i noc”.

Sylweta słońca symbolizuje dzień – dzieci poruszają się po sali w dowolny sposób (marsz, bieg, podskoki). Sylweta księżyca, to sygnał zbliżającej się nocy, wypoczynku - dzieci kładą się na dywanie i nieruchomieją.

5. Ukazanie przemienności dnia i nocy (wg rytmu: dzień - noc, dzień - noc,...).

6. Wykonanie pracy plastycznej „Miasto nocą”.

Na czarnej kartce naklejamy domy z figur geometrycznych wycięte z gazety i na domach naklejamy okna w żółtym kolorze.

7. Zabawy wg zainteresowań dzieci w dowolnie wybranych kąciakach tematycznych.

Część III

1. Rytmika.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Czytanie Starego Testamentu.

4. Zabawa dydaktyczna „Co robimy w dzień, a co robimy w nocy?”

Nauczyciel rozkłada na dywanie obrazki przedstawiające wykonywanie różnych czynności oraz przedstawiające słońce i księżyc. Pod słońcem dzieci układają obrazki z czynnościami wykonywanymi w dzień, a pod księżycem czynności wykonywane w nocy.

5. Zabawy manipulacyjno - konstrukcyjne.

LUTY (tydzień II, dzień 4)

Temat tygodnia: Kosmos dziełem Pana Boga.

Temat dnia: Lecimy w kosmos.

Cel operacyjny: Dziecko wykonuje raketę i strój kosmonauty.

Środki dydaktyczne: A. Marczak, W. Żaba – Żabińska, M. Stępień, *Czterolatek. Bawię się i uczę. Przewodnik metodyczny*, cz. III, wyd. MAC EDUKACJA, Kielce 2006; pudła, krzeselka, przybory gimnastyczne, gazety, folia aluminiowa, bibuły, tektura falista, worki foliowe, sznurki, taśma klejąca, itp., muzyka marszowa, Encyklopedie o Kosmosie.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci z tematem dnia. Przypomnienie o stosowaniu zwrotów grzecznościowych.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Najświętszego Sakramentu.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. „Lot w Kosmos”.

- **Zabawa twórcza: Kosmiczne skafandry.**

Wykorzystanie: gazet, folii aluminiowej, bibuły, tektury falistej, worków foliowych, sznurków, taśmy klejącej, itp.

Dzieci ze zgromadzonych materiałów przygotowują sobie *kosmiczne stroje*.

Prezentacja wykonanych kostiumów przy dźwiękach muzyki – uroczyste przejście dookoła *statku kosmicznego* (wykonanego wspólnie z pudeł, krzesłek, przyborów gimnastycznych).

(Źródło: *Przewodnik metodyczny, Czterolatek. Bawię się i uczę*, cz. III, s.18)

- **Sluchanie ciekawostek na temat lotów w Kosmos.**

Po zabawie dzieci siadają na dywanie i słuchają opowiadania nauczycielki o pierwszych lotach w kosmos. (Można przy opowiadaniu posłużyć się ilustracjami z encyklopedii lub innej pozycji książkowej).

- Zabawa ruchowa Zabawy kosmonautów.

Podkreślenie znaczenia sprawności fizycznej kosmonautów przygotowujących się do lotów w przestrzeń kosmiczną. Dzieci maszerują po całej sali, przy dźwiękach marszowej muzyki. Podczas kolejnych przerw w muzyce wykonują polecenia nauczyciela, np.:

- stanie na jednej nodze,
- leżenie na plecach, nogi złożone w górze,
- podskoki obunóż w miejscu,
- przeskakiwanie z nogi na nogę,
- w parach podskoki w kółeczkach

(Źródło: *Przewodnik metodyczny, Czterolatek. Bawię się i uczę, cz. III, s.18*)

2. Zabawa muzyczno - ruchowa „Taniec ufoludków”

Improwizacja ruchowa - taniec ufoludków do melodii „Tarantela”.

3. Zabawy wg zainteresowań dzieci w dowolnie wybranych kąciakach tematycznych.

4. Ćwiczenia gimnastyczne (patrz dzień 1).

Część III

1. Czytanie Nowego Testamentu.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Zabawy manipulacyjno - konstrukcyjne.

LUTY (tydzień II, dzień 5)

Temat tygodnia: Kosmos dziełem Pana Boga.

Temat dnia: Kim był Mikołaj Kopernik?

Cel operacyjny: Dziecko opowiada o życiu Mikołaja Kopernika.

Środki dydaktyczne: płyta CD, *Polskie miasta w wierszu i piosence*, wyd. AKORD; W. Chotomska, *Dzieci Pana Astronoma*, wyd. Nasza Księgarnia, Warszawa 1985.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci tematem dnia.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Słuchanie „Piosenki o Toruniu”.

Nauczycielka mówi: *Wyruszamy dziś w podróż. Dokąd? Odpowiedź ukryta jest w piosence:*

Tu urodził się Kopernik, niebo obserwował

Wstrzymał słońce pchnął planety,

Astronomią świat czarował

Dziś na rynku przed Ratuszem siedzi na pomniku

W otoczeniu kamieniczek, starych, bo w gotyku.

2. Omówienie treści piosenki.

Po wysłuchaniu piosenki dzieci opisują miasto, w którym urodził się Mikołaj Kopernik. Nauczyciel mówi, że nazywa się ono Toruń.

3. Słuchanie opowiadania pt. „Dzieci Pana Astronoma” (*wybrane fragmenty*).

Lub inscenizacja z wykorzystaniem trzech pacynek.

Przy ulicy Astronomów stoi bardzo dużo domów,

lecz brakuje tu pomnika Mikołaja Kopernika.

Tak - powiedział Pan Astronom, kiedy szedł na spacer z żoną.

Popatrzyła bliźniąt para: - Nie ma, ale będzie zaraz.
Będzie pomnik Kopernika, bo Kopernik wart pomnika.
Skrzyknął chłopców Teleskopek: - Do mnie chłopcy tu, galopem!
Co Kopernik robił, wiecie?
On coś pierwszy odkrył w świecie...
Mnie obito się o uszy, że Kopernik ziemię ruszył!
Wstrzymał Słońce, ruszył Ziemię, polskie wydało go plemię.
Wstrzymał Słońce? Co to znaczy?
Ja Wam mogę wytłumaczyć! - Tak oznajmił Teleskopek,
Więc postawmy tu dwukropek:
Tata mówił, że przed laty ludzie się nie znali na tym
i nie wiedział nikt z uczonych,
jak ten świat jest urządzony.
„Słońce krąży wokół Ziemi” – powiadali ci uczeni
i pojęcia żaden nie miał, że to właśnie krąży Ziemia.
Krąży, krąży i bez końca
kręci się dokoła Słońca.
To Kopernik odkrył pierwszy
i stąd właśnie jest ten wierszyk:
„Wstrzymał Słońce, ruszył Ziemię – polskie wydało go plemię”.
Zróbmy pomnik Kopernika, bo Kopernik wart pomnika!
Pomyśleli chłopcy krzywkę,
postawili chłopcy skrzynkę.
- To jest cokół.
- A gdzie posąg?
- W prześcieradle już go niosą!
Od fryzury aż do pięty w prześcieradło owinięty.
- Ty, a po co prześcieradło?
- Jak to po co? Żeby spadło.
Żeby spadło w tym momencie, gdy nastąpi odślonięcie.
- Teleskopko, chodź tu do nas!
Odśłoń pomnik astronoma.
Teleskopko, odśłoń pomnik i o mowie nie zapomnij!
Teleskopka kwiatki taszczy.
- Przypadł mi w udziale zaszczyt,
zaszczyt przypadł mi w udziale...
Dobrze mówię?
- Doskonale!
Pociągnęła prześcieradło,
prześcieradło raz, dwa spadło...
Patrzą z okien lokatorzy:
- Co to? Pomnik ożył?!
Teleskopem na cokole?
Co się dzieje tam na dole?
To jest jakaś nowa szopka!
- Nie – odrzekła Teleskopka –
To Kopernik w młodych latach,
gdy był w wieku mego brata...

4. Rozmowa na temat treści opowiadania.

- przypomnienie , jakiego odkrycia dokonał Mikołaj Kopernik,
  - uświadomienie dzieciom, że to Pan Bóg obdarzył go tak wielkim talentem i zdolnościami
  - wyjaśnienie słów: astronom, teleskop, cokół, a także obserwatorium i luneta
- Zachęcanie dzieci do zdobywania wiedzy poprzez słuchanie ciekawostek o Kosmosie (czytanych przez dorosłych), oglądanie atlasów, albumów, zadawanie pytań.

5. Oglądanie zdjęcia pomnika Mikołaja Kopernika oraz ilustracji teleskopu i lunety.

6. Zabawy wg zainteresowań dzieci w dowolnie wybranych kącikach tematycznych.

Część III

1. Katecheza.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Zabawy manipulacyjno - konstrukcyjne.

Tygodniowy plan pracy w ochronce - LUTY, tydzień 3

Temat tygodnia: <i>Zdolności i talenty darem Boga dla mnie i dla innych</i>		Treści wychowawczo - dydaktyczne						
Dzień tygodnia	Temat dnia	Cel operacyjny	Obszar fizyczny	Obszar umysłowy	Obszar społeczny	Obszar kulturowy	Obszar moralny	Obszar religijny
Poniedziałek	<i>Talenty i zdolności moje i innych</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko wyjaśnia: Co to są talenty i zdolności? 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczenia gimnastycznych 	<ul style="list-style-type: none"> • Burza mózgów „ Co to są talenty i zdolności” • Tworzenie rytmów i kontynuowanie ich 	<ul style="list-style-type: none"> • Wdrażanie do cierpliwego czekania na swoją kolej oraz uważnego słuchania innych 	<ul style="list-style-type: none"> • Oglądanie albumów przedstawiających różne rodzaje dzieł sztuki • Słuchanie muzyki sławnych kompozytorów 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Opatrzności Bożej
Wtorek	<i>Co kto lubi robić?</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko wypowiada się na temat swoich ulubionych zabaw i zajęć 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne • Stwarzanie okazji do nabywania doświadczeń przygotowujących do pełnienia przyszłych ról i zadań życiowych 	<ul style="list-style-type: none"> • Rozmowa na temat ulubionych zabaw i zajęć dzieci • Rozwijanie umiejętności poprawnego konstruowania wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> • Wdrażanie do angażowania się w proste prace domowe i przedszkolne 	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy z chustą integracyjną 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Aniołów Stróżów • Katecheza
Środa	<i>Rozwijamy swoje zdolności</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko, z pomocą dorosłych odkrywa swoje zdolności i próbuje je rozwijać 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne 	<ul style="list-style-type: none"> • Wiersz • Rozmowa na temat wiersza • Rozwijanie sprawności grafomotorycznych 	<ul style="list-style-type: none"> • Uczenie rozpoznawania komunikatów niewerbalnych 	<ul style="list-style-type: none"> • Rytmika 	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie umiejętności oceniania zachowań pozytywnych i negatywnych oraz przewidywania ich konsekwencji • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Świętego Józefa • Czytanie Starego Testamentu

Czwartek	<i>Spotkanie z osobą utalentowaną</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko spotyka się z osobą obdarzoną talentem 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych 	<ul style="list-style-type: none"> • Rozmowa z zaproszonym gościem • Rozwijanie umiejętności samodzielnego zadawania pytań 	<ul style="list-style-type: none"> • Przypomnienie zasad dobrego wychowania 	<ul style="list-style-type: none"> • Wręczenie wykonanych przez dzieci upominków 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Najświętszego Sakramentu • Czytanie Nowego Testamentu
Piątek	<i>Prezentuję swoje talenty</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko dzieli się z innymi swoimi talentami 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne • Działania praktyczne i porządkowe 	<ul style="list-style-type: none"> • Giełda talentów (prezentacja własnych talentów) • Przypomnienie nazw figur geometrycznych i układanie kompozycji z figur geometrycznych • Klasyfikowanie według rodzajów talentów 	<ul style="list-style-type: none"> • Uwrażliwianie na potrzebę dzielenia się z innymi swoimi talentami 	<ul style="list-style-type: none"> • Działania muzyczne • Działania plastyczne • Działania konstrukcyjne 	<ul style="list-style-type: none"> • Uwrażliwianie na dostrzeganie darów Bożej miłości wyrażonej w talentach i zdolnościach • Wyrażanie wdzięczności Panu Bogu za otrzymane talenty • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa • Katecheza

LUTY (tydzień III, dzień 1)

Temat tygodnia: Zdolności i talenty darem Boga dla mnie i dla innych.

Temat dnia: Talenty i zdolności moje i innych.

Cel operacyjny: Dziecko wyjaśnia, co to są talenty i zdolności.

Środki dydaktyczne: małe parasolki, płyta CD 1, *ABC sześciolatka*, wyd. WSiP; M. Walczak, D. Kręcisz, *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 3 i 4, WSiP, Warszawa 2006, nagrania sławnych kompozytorów, np. CD „BEST OF CLASSIC”, wyd. hänsler CLASSIC, made In Germany, patyki, koraliki.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

- Zabawa ruchowa „Parasolki”.

Dzieci stoją. Na hasło *Wiatr* dzieci podrywają parasolki do góry, stając na palcach. Na hasło *Deszcz* dzieci chodzą spokojnie po sali z parasolkami.

(Źródło: *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 3, s.29)

- Zabawa ruchowa „Polowanie”.

Dzieci układają się do snu na dywanie czekając na opowiadanie. Nauczyciel opowiada:

Małe lwiątko spały sobie smacznie pod drzewem, gdy nagle obudził je ptaszek (dzieci wstają na czworakach). Lwiątko ziewnęły bardzo szeroko, podrapały się po brzuszku (dzieci wykonują te czynności) i powiedziały: „Jesteśmy głodne, zjadłybyśmy jakąś antylopę”. Lwy postanowiły wybrać się na polowanie. Prostują pierwszą *lapę*, drugą, trzecią i czwartą. Skradają się bardzo cichutko i gdy już mają *upatrzoną antylopę*, starają się ją *upolować*.
(*Słowa opowiadania s. Justyna Jankowska*)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci z tematyką tygodnia oraz tematem dnia dzisiejszego.

4. Wdrażanie do odpowiedzialnego pełnienia wyznaczonych zadań i dyżurów.

Wyznaczenie dyżurnych, przydzielenie konkretnych zadań i dyżurów.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Opatrzności Bożej.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. „Burza mózgów” na temat: *Co to są talenty i zdolności?*

Rozmowa wyjaśniająca, co to są zdolności i talenty. Próba określenia, jakie talenty i zdolności posiadają koledzy.

2. Rozmowa kierowana na temat talentów i zdolności, jakie posiadają dzieci.

Wdrażanie do uważnego słuchania i nie przerywania innym

3. Nauka piosenki „Świat to wielka tajemnica” metodą ze słuchu (sł. D. Gellner, muz. B. Kolago).

Świat, to wielka tajemnica, która bawi i zachwyca.

Przypomina czasem nam zamek pełen drzwi i bram.

A my wciąż otwieramy nowe drzwi, nowe bramy.

Zaglądamy tam i tu do cudownych komnat stu.

*Świat przed nami drzwi uchyla, czasem skrzydła ma motyla,
czasem deszczem woła nas, czasem blaskiem śnieżnych gwiazd.*

Świat odsłania swe zasłony, raz jest biały, raz zielony.

Tu zaprasza nas i tam, chętnie klucze daje nam.

(Źródło: płyta CD, cz.1, *ABC sześciolatka*)

Na świecie jest wiele rzeczy, które nas zachwycają. Są one stworzone przez Pana Boga, np. góry, jeziora, morza, itp. Ale są też takie, których twórcami są ludzie, np. wspaniałe budowle, obrazy, utwory muzyczne. Pokażę wam niektóre z nich.

(Nauczyciel pokazuje dzieciom albumy przedstawiające dzieła sztuki – dzieci próbują wypowiadać się na ich temat).

Posłuchajcie teraz muzyki sławnych kompozytorów. (Dzieci słuchają wybranych utworów muzyki klasycznej).

Wy też możecie zostać wielkimi twórcami, jeśli będziecie cierpliwie i wytrwale rozwijać swoje talenty.

4. Ćwiczenia gimnastyczne (zestaw 2).

- **Marsz po obwodzie koła.** Rozdanie dzieciom piłek.

- **Rzuty i chwytywanie.** Dzieci podrzucają piłkę do góry i chwytają oburącz w staniu i w lekkim rozkroku. Dzieci odbijają piłkę o podłogę i chwytają.

- **Zabawa z elementami czworakowania:** „pieski i piłki”. Dzieci toczą piłkę ręką lub nogą i biegną za nią na czworakach.

- **Ćwiczenia kształtujące mięśnie grzbietu i klatki piersiowej.** Dzieci dobierają się parami, stają w rozkroku, tyłem do siebie i podają piłkę do kolegi dołem, między nogami i górami, nad głową.

- **Zabawa „Bramkarz”.** Dzieci dobierają się parami. Jedno w pozycji siedzącej – bramkarz, drugie – stojącej, w odległości kilku kroków. „Zawodnik” odbija piłkę w kierunku „bramkarza”, który po złapaniu piłki przekazuje ją koledze, tocząc po podłodze.

- **Zabawa „Piłkarze”.** Dzieci toczą piłkę stopami po podłodze tak, aby im nie uciekła.

- **Siad płaski.** Dzieci trzymają piłkę w wyprostowanych ramionach nad głową i wykonują skłon tak, aby dotknąć piłką stóp. Nogi wyprostowane.

- **Siad skrzyżny.** Dzieci toczą piłkę wokół siebie w prawo i lewo.

- **Leżenie przodem.** Dzieci odbijają piłkę o podłogę. Ramiona zgięte, łokcie w bok.

- **Leżenie tyłem.** Dzieci wkładają piłkę między kolana i przyciągają ją do klatki piersiowej.

- **Ćwiczenia stóp.** Dzieci w siadzie płaskim toczą piłkę stopami do przodu i do tyłu.

- **Rzuty do celu.** Dzieci wrzucają piłkę do kosza z odległości kilku kroków.

(Źródło: *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, s. 19)

Część III

1. Refleksja nad własnym postępowaniem.

Próba przejścia wraz z dziećmi poprzez kolejne wydarzenia dnia. Podziękowanie Bogu za otrzymane dobro i łaski oraz za sytuacje, w których sprawiliśmy komuś radość.

Nawiązanie do sytuacji konfliktowych, które zaistniały, zwrócenie szczególnej uwagi na potrzebę przeproszenia Boga Ojca za to, co było złe oraz tej osoby, której sprawiliśmy przykrość. Udzielenie pochwał i napomnień.

2. Tworzenie rytmów.

Dzieci otrzymują patyki i koraliki. Każde dziecko układa z nich rytmy podane przez nauczyciela. (Rytmy mogą być narysowane na kartce)

3. Zabawy ruchowe przy muzyce - dowolna ekspresja ruchowa.

4. Zabawy manipulacyjno - konstrukcyjne.

LUTY (tydzień III, dzień 2)

Temat tygodnia: Zdolności i talenty darem Boga dla mnie i dla innych.

Temat dnia: Co kto lubi robić?

Cel operacyjny: Dziecko wypowiada się na temat swoich ulubionych zabaw i zajęć.

Środki dydaktyczne: M. Walczak, D. Kręcisz, *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 2, WSiP, Warszawa 2006; karnet z imieniem każdego dziecka, muzyka z Klanzy „Motor gigant”, kartony w kolorze żółtym, czerwonym, zielonym, niebieskim, obrazek sytuacyjny pocięty na puzzle, kolorowe koraliki do nawlekania, serduszka samoprzylepne, chusta animacyjna.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolnie zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

- Zabawa muzyczno – ruchowa „Zimowy spacer po lesie”.

Dzieci „spacerują po lesie” w rytm akompaniamentu. Kiedy słyszą akcent w muzyce, „rzucają śnieżką” w kolebę. Po powrocie akompaniamentu ćwierćnutowego - dzieci naśladują strzepywanie śniegu i dalej spacerują po lesie.

- Zabawa ruchowa „Śnieżna zabawa”.

Spacer po sali w rytmie ćwierćnutowym. Akompaniament w rytmie ósemek na trójkacie oznacza, że zaczął padać śnieg. Dzieci naśladują wirujące płatki śniegu – biegają w różnych kierunkach po sali. Powrót do akompaniamentu ćwierćnutowego jest zaproszeniem do zabawy w śnieżki.

(Źródło: *Wesołe Przedszkole Pięciolatka. Przewodnik metodyczn*, cz. 2, s. 50)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień Aniołów Stróżów.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Śpiew piosenki „Świat to wielka tajemnica” (patrz dzień 1).

2. Daleka wyprawa.

Nauczyciel wyjaśnia dzieciom, że dziś wyruszymy w odwiedzinę do kolorowych smoków. Aby wyruszyć w tę podróż, każdy musi mieć zaproszenie. Aby je otrzymać, należy

wypowiedzieć czarodziejskie słowo „dziękuję” oraz znaleźć karnet ze swoim imieniem. Aby przywitać się ze smokami, musimy nauczyć się rymowanki:

*Gdy kolorowe smoki się witają mówią dzień dobry!
Rączki podają i się do wszystkich pięknie kłaniają.*

3. Zabawa przy muzyce.

Przy utworze „Motor gigant” dzieci wykonują gesty zapalania silników, zapinania pasów, zagładania przez okienko, lot po sali, turbulencje oraz lądowanie. Jesteśmy u żółtego smoka, on bardzo lubi sprzątać. Nauczyciel kładzie na środku sali żółtą kartkę zwiniętą w rulon, a dzieci rozwijają ją. Nauczyciel czyta zadanie do wykonania, które wymyślił smok: Wiatr psotnik *postrząsał* zabawki z półek. Pomóżcie je poukładać używając określeń: na, pod, obok, w. Rozmowa z dziećmi, kto lubi sprzątać w domu, pomagać rodzicom.

Dalsza droga prowadzi przez wysoką trawę i błotnistą drogę.

4. Ćwiczenia ortofoniczne.

Wypowiadanie głoski sz, sz.... oraz nadymanie buzi jak balon i delikatne uderzanie w policzki.

5. Układanie puzzli

Udajemy się z wizytą do domu zielonego smoka. Nauczyciel kładzie kartę w zielonym kolorze i czyta polecenie, aby wszystkie dzieci ułożyły puzzle przedstawiające zielonego smoka. Następnie dzieci opowiadają przygody, jakie mogą się zdarzyć zielonemu smokowi.

Dalsza droga wiedzie przez kałuże, dlatego należy je przeskoczyć obunóż. Jesteśmy już w domu niebieskiego smoka.

6. Zabawa taneczna.

Nauczyciel kładzie kartkę w niebieskim kolorze i czyta polecenie, aby wszystkie dzieci zatańczyły z niebieskim smokiem taniec do wybranej melodii.

7. Układanie koralików.

Tanec przeniósł nas do domu czerwonego smoka, który lubi układać rytmy z koralików. Nauczyciel wyciąga czerwoną kartę i czyta polecenie, aby dzieci pomogły czerwonemu smokowi poukładać koraliki według kolorów, następnie drugą część koralików mają poukładać według kształtów. Okazało się, że smok rozpoczął nawlekanie koralików według określonego rytmu, ale nie skończył.

(Dzieci w grupach kończą nawlekanie koralików).

8. Rozmowa z dziećmi na temat ich ulubionych zabaw i zajęć.

Rozwijanie umiejętności poprawnego konstruowania wypowiedzi.

9. Nabywanie doświadczeń przygotowujących do pełnienia przyszłych ról i zadań życiowych podczas zabawy w dom, sklep, itp.

Część III

1. Katecheza.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Udział dzieci w pracach porządkowych.

Ścieranie kurzy, układanie zabawek i książeczek w kąciku czytelniczym, podlewanie kwiatów.

4. Zabawy z chustą animacyjną.

LUTY (tydzień III, dzień 3)

Temat tygodnia: Zdolności i talenty darem Boga dla mnie i dla innych.

Temat dnia: Rozwijamy swoje zdolności.

Cel operacyjny: Dziecko z pomocą dorosłych odkrywa swoje zdolności i próbuje je rozwijać.

Środki dydaktyczne: M. Walczak, D. Kręcisz, *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 2, WSiP, Warszawa 2006; tamburyn, pacynki lub samodzielnie zrobione kukiełki do teatrzyku, *ABC sześciolatka*, płyta CD nr 1, karta pracy, kredki, R. Rudnicka, *Talent*, wyd. „Seria z wiewiórką”, Warszawa 1982, W. Badalska *Przepraszam smoku*, wyd. „Seria z wiewiórką”, Warszawa 1982.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

- Zabawa ruchowa „Za kurtyną”

Na środku sali stawiamy parawan, który ma być kurtyną. Po obu stronach stają dzieci w dwóch grupach. Nauczycielka przed rozpoczęciem zabawy omawia zasady zabawy. Każda z grup ma pokazać ustalone wcześniej w grupie jakieś pozy, gesty ruchy. Po opadnięciu kurtyny obie grupy jednocześnie pokazują pozę.

- Zabawa muzyczno - ruchowa „Poruszamy się jak...”.

Dzieci poruszają się zgodnie z akompaniamentem wykonywanym przez nauczyciela na tamburynie. Nauczyciel instruuje jak mają się zachowywać dzieci: idziemy jak olbrzymy, biegniemy jak krasnale, maszerujemy jak żołnierze, tańczymy jak baletnice, idziemy gęsiego jak kaczkę, turlamy się jak piłki po dywanie.

(Źródło: *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 2, s.22)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Świętego. Józefa.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Słuchanie fragmentu wiersza R. Rudnickiej pt. „Talent”.

*Każdy jakiś talent ma
masz go ty, mam go ja.
Wiktor umie grać na flecie,*

*Kaśka tańczy jak w balecie,
Olek dobrze gra w warcaby,
Zuzia wie gdzie żyją kraby.
Krzyś, ten, co ma wielki talent,
umie czytać już wspaniale.
Mirka, wierzcie mi na słowo,
jest kucharką wyborową!
Waldek jeździ tak na rolkach,
że zadziwia tym Karolka.
Mała Ola pięknie śpiewa,
a na ptakach zna się Ewa.
Romek ładnie rysuje drzewa,
Stefek wie, gdzie zbierać grzyby,
Jola jak hodować ryby.
Już talenty wszystkie znasz,
może i Ty jakiś talent masz.*

2. Omówienie treści wiersza:

Nauczyciel wraz z dziećmi wymienia, jakie talenty i zdolności mają bohaterowie wiersza. Następnie każde z dzieci mówi o swoich umiejętnościach. Nauczyciel podsumowuje rozmowę: Każdy z nas jest inny i każdy coś innego lubi i potrafi zrobić. Zapraszam was teraz do teatrzyku pt. „Przepraszam smoku”.

3. Inscenizacja wiersza W. Badalskiej pt. „Przepraszam smoku”.

*Za górą wielką, stromą, w czasach niezmiernie dawnych,
żył pewien mężny rycerz – ze swej grzeczności sławny.
Niezwykłe był uprzejmy, co się nieczęsto zdarza,
nikogo nie zaczepiał, nikogo nie obrażał,
grzecznie rozmawiał z każdym, słów brzydkich nie używał,
mile widzianym gościem na zamku króla bywał.
A nieopodal zamku, jak głośzą stare dzieje,
smok groźny i podstępny w górach miał swą pieczarę.
Gdy noc zapadła czarna, z jamy wychodził skrycie
i swoim zachowaniem zatruwał ludziom życie.
Król z gniewu brodę targał i, jak to często bywa,
Temu, kto zgładzi smoka, swą córkę obiecywał.
Niejeden już tam śmiałek konno i z mieczem w dłoni z okrzykiem:
Giń potworze! Ja Cię poskromię! Zginiesz! Giń poczwaro!
...do smoczej jamy gonił.
Lecz smok tak ogniem ziajał... i ryczał tak donośnie,
Że każdy, choć odważny – umykał gdzie pieprz rośnie.
Wreszcie rzekł rycerz grzecznie
Ja pójdę, proszę króla,
ten smok coś tu za długo bezkarnie sobie hula.
Dzięki Ci, moźny rycerzu. Uwolnij nas, a oddam Ci moją córkę za żonę
Poszedł...
Przy smoczej jamie przystanął w pełnej zbroi i palcem...
puk, puk w skalę zapukał jak przystoi.
Przepraszam, że przeszkadzam, rzekł - lecz to ważna sprawa,
chciałbym z szanownym panem poważnie porozmawiać.*

*Smok zdębiał! Już rycerzy przepłoszył niemało,
teraz nie pisnął słowa. Po prostu go zatkalo. A rycerz mówił dalej:
Zwykle unikam bójek, ale się pan niestety, okropnie zachowuje!
Niestety, ogniem zionie,
Niestety, owce dusi, więc w skórę pan, niestety, ode mnie dostać musi.
Mam pana kolnąć mieczem? Czy kopia? Jak pan woli?
Ale uprzedzam z góry, że to okropnie boli.
Więc może by pan jednak stąd dobrowolnie poszedł?
Niech się pan namyśli, uprzejmie pana proszę
Smok tylko okiem łypnął, podumał jeszcze chwilę i syknął:
Chyba pójdę, gdy mnie tak prosisz mile,
choć owieczek tłustych spora jest tu gromada.
Lecz gdy ktoś grzecznie prosi, odmówić nie wypada. Pa! Żegnam!
A na to rycerz rzecze:
Dziękuję Ci, mądry smoku, nie będą już nam potrzebne żadne miecze!
Ukradkiem łzę starł z oka,
rozwinął smocze skrzydła i zniknął gdzieś w obłokach.
Król z córką na zwycięzcę już czekał na tarasie
i weselisko huczne wyprawił w krótkim czasie.*

Po przedstawieniu dzieci oceniają zachowanie rycerza i smoka, obserwują, jak zachowanie negatywne pod wpływem kogoś dobrego może się zmienić.
Próby utworzenia nowej historii, gdyby smok się nie zmienił albo gdyby rycerz nie był miły, przewidywanie zachowań oraz ich konsekwencji.

7. Zagadki mimiczne smoka i rycerza.

Dziecko naśladuje miny smoka lub rycerza a grupa odgaduje, co oznacza dana mina.

8. Rytmika.

Część III

1. Czytanie Starego Testamentu.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Ćwiczenia grafomotoryczne.

4. Zabawy manipulacyjno - konstrukcyjne.

LUTY (tydzień III, dzień 4)

Temat tygodnia: Zdolności i talenty darem Boga dla mnie i dla innych.

Temat dnia: Spotkanie z osobą utalentowaną.

Cel operacyjny: Dziecko spotyka się z osobą obdarzoną talentem.

Środki dydaktyczne: Pismo Święte, piłeczki, drobny upominek wykonany wcześniej przez dzieci, M. Walczak, D. Kręcisz, *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 2, WSiP, Warszawa 2006.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne

- Zabawa ruchowo - naśladowcza

Nauczyciel rozdaje dzieciom małe piłeczki. Dzieci idą pochylone tocząc przed sobą piłki – kule śnieżne.

- Zabawa ruchowo - naśladowcza

Dzieci naśladują czynności wykonywane podczas lepienia bałwana.

(Źródło: *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 2, s.63)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Najświętszego Sakramentu.

Część II

1. Zabawy dowolne w sali

Przebieg zajęcia:

1. Wspólne przywitanie zabawą.

Nauczyciel wita się z dziećmi mówiąc: „Witam wszystkich, którzy...” W tym miejscu wymienia poszczególne cechy dzieci, np. witam wszystkich którzy mają niebieskie oczy, ubrali się dziś w czerwone bluzeczki, mają bluzy z kapturem itp. Zabawa trwa dotąd, aż wszystkie dzieci zostaną przywitane.

2. Rozmowa „Kim chciałbym zostać?”

Nauczyciel w rozmowie pyta dzieci, kim chciałyby zostać, gdy dorosną. Następnie w formie zagadki przedstawia osobę, którą dzisiaj odwiedzą. Mówi: *osoba, którą znam już jako małą dziewczynka lubiła robić fryzury. Najpierw robiła je lalkom, a potem mamie, siostrze, koleżankom. Zawsze miała przy sobie grzebień i lustro. Czy wiecie w jakim zawodzie dzisiaj pracuje?* (dzieci odpowiadają, że to fryzjerka).

Przed wyjściem, do zakładu fryzjerskiego nauczyciel przypomina dzieciom o konieczności stosowania form grzecznościowych oraz zachowaniu zasad bezpieczeństwa. Zachęca także do zaopiekowania się dziećmi młodszymi przez dzieci starsze.

3. Wyjście do zakładu fryzjerskiego.

Rozmowa o pracy fryzjera, rozwijanie umiejętności samodzielnego zadawania pytań. Oglądanie i nazywanie przedmiotów w zakładzie oraz obserwowanie, jak fryzjerka posługuje się nimi. Próby samodzielnego zrobienia fryzury koleżankom przy pomocy fryzjerki.

Podziękowanie za wizytę w zakładzie fryzjerskim, wręczenie upominku oraz zaśpiewanie piosenki „Świat to wielka tajemnica”.

Część III

1. Ćwiczenia gimnastyczne (*patrz dzień 1*).

2. Czytanie Nowego Testamentu.

3. Refleksja nad własnym postępowaniem.

4. Dzielenie się wrażeniami z wycieczki do zakładu fryzjerskiego.

Przygotowanie w sali kącika fryzjerskiego – zabawa we fryzjera. Stosowanie form grzecznościowych.

LUTY (tydzień III, dzień 5)

Temat tygodnia: Zdolności i talenty darem Boga dla mnie i dla innych.

Temat dnia: Prezentuję swoje talenty.

Cel operacyjny: Dzieli się z innymi swoimi talentami.

Środki dydaktyczne: czapki zrobione z papieru w kolorze żółtym, czerwonym, zielonym, różowym, niebieskim, fioletowym oraz koraliki w tym samym kolorze, mogą to być kółka z dziurką w środku, karty pracy z zaszyfrowanym obrazkiem do pokolorowania, drewniane klocki w kształcie figur geometrycznych lub figury wycięte z papieru, nagranie z różnymi odgłosami, karta pracy z figurami geometrycznymi, kartki, kredki.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (patrz dzień 2).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Słuchanie fragmentu opowiadania.

Na te zajęcia można zaprosić rodziców, wtedy wszystkie etapy dzieci wykonują z rodzicami. Nauczycielka zaczyna wprowadzać w treść opowiadania.

Bardzo często rodzice opowiadają wam bajki i ja wam dzisiaj też coś opowiem, ale nie będzie to bajka, tylko opowieść o dziewczynce, takiej jak wy. Miała na imię Małgosia (jeśli w grupie nikt nie ma takiego imienia), mieszkała sobie razem z rodzicami i gdy rodzice wychodzili do pracy, Małgosia szła do przedszkola. Różniła się tylko tym od was, że gdy mamusia prosiła ją o coś, to Małgosia odpowiadała: Nie chce mi się. Na każdą prośbę mamy Małgosia odpowiadała – Nie chce mi się, nie chce mi się.... Pewnego razu wydarzyło się coś dziwnego, Małgosia zauważyła, że mamusia zrobiła się bardzo smutna. Tego dnia Małgosia dostała list od sześciu krasnali, które wiedziały, rozrobić, by przepędzić smutek mamusi. Małgosia wybrała się w daleką podróż do krainy krasnali. Lekarstwem na smutek mamusi były zaczarowane korale składające się z sześciu kolorowych koralików. Szła bardzo długo, aż wreszcie zobaczyła krasnale na swojej ścieżce. Poprosiła żeby dały jej zaczarowane korale dla mamy, ale krasnale stale powtarzały: Nie chce mi się, nie chce mi się... Małgosia tak

bardzo prosiła, że krasnale zgodziły się, ale pod jednym warunkiem. Powiedziały: pod każdą z naszych czapek jest ukryta zagadka, musisz ją rozwiązać. Małgosia próbowała rozwiązać zagadki, ale nie mogła, były dla niej za trudne. A może my jej pomożemy?

(Źródło: na podstawie bajek terapeutycznych historyjka została zmodyfikowana na potrzeby grupy)

- Szukanie czapki nr 1

Dzieci szukają czapki z numerem pierwszym. Nauczycielka czyta polecenie krasnala: Jestem pierwszy krasnal, moja głowa, mądra głowa, głowa zagadkowa, kto odgadnie me zadanie, pierwszy koral wnet dostanie, a ten koral jest jak słońce na niebie gorejące.

Posłuchajcie i odpowiedzcie:

Ile słońc na niebie świeci?

Ile w parze stoi dzieci?

Ile ma samochód kół?

Ile nóg ma duży stół?

Ile rogów koza ma?

Ile burak głosek ma?

Ile dni w tygodniu jest?

Ile ma ogonów pies?

Ile palców ręka ma?

Ile to jest dwa i dwa?

Ile w parze butów jest?

Ile łap ma każdy pies?

Ile myszka uszu ma?

Ile będzie, gdy od trzech zabierzesz dwa?

(można tu wymyślać zadanie w zależności od wieku dzieci)

Chyba za proste było, bo tak szybko się skończyło.

Nauczycielka wyciąga z czapki koraliki i sznurki i rozdaje każdemu dziecku.

- Szukanie czapki nr 2

Dzieci odnajdują w sali czapkę z cyfrą 2. Nauczyciel czyta polecenie:

Jestem drugi krasnal bardzo mądry i rozrywkowy moje dla was zadanie ukryłem na ścianie.

Dzieci z drewnianych klocków – figur geometrycznych układają taki sam obrazek jaki wisi na ścianie (można wyciąć figury z papieru). Po skończonym zadaniu każde dziecko otrzymuje koralik, który nawleka na sznurek.

- Szukanie czapki nr 3

Dzieci odszukują kolejną czapkę z numerem 3, nauczyciel czyta polecenie: Jestem trzeci krasnal dowcipny i pomysłowy, moje zadanie ukryte jest na półce wysoko, musisz wyteńczyć oko. Dzieci odszukują kartę pracy gdzie według określonego kodu muszą pokolorować rysunek i dowiedzieć się, co na nim zostało ukryte. Po skończonym zadaniu każde dziecko otrzymuje kolejny koralik.

- Szukanie czapki nr 4

Dzieci odnajdują kolejną czapkę z cyfrą 4, nauczyciel czyta polecenie. Jestem czwarty krasnal, ze mną tak łatwo nie będzie, miej to na względzie, zaraz dam Ci takie zadanie, że uciekniesz, jak słowo daję. Dzieci słuchają odgłosów z magnetofonu (mogą to być zwierzęta, przedmioty upadające, odgłosy pojazdów, instrumentów, itd.) i odgadują do kogo lub czego one należą. Nauczyciel rozdaje znów koraliki, które dzieci nawlekają na nitkę.

- Szukanie czapki nr 5

Zadanie piąte jest bardzo proste, bo je zadaje piąty krasnal, który lubi się bawić. A oto wasze zadanie: Znajdźcie drogę krasnali do ich domków, łącząc ze sobą takie same figury geometryczne jakie mają krasnale i jakie są na ich domkach. Dzieci łączą krasnale z ich

domkami, nazywając figury geometryczne. Po skończonym zadaniu każde dziecko otrzymuje koralik.

- Szukanie czapki nr 6

Jestem krasnal śpiewający więc zadanie dla was mam: zaśpiewajcie mi piosenkę, którą dobrze znam. Dzieci śpiewają piosenkę, „Świat to wielka tajemnica”. Na zakończenie wszystkie dzieci liczą korale, następnie otrzymują kartki i malują krasnale, które zadawały zagadki. Utworzenie wystawy prac dzieci.

3. Podsumowanie.

Rozmowa kierowana na temat dostrzeżonych u siebie zdolności w czasie rozwiązywania zadań przygotowanych przez krasnali. Uwrażliwianie na dzielenie się z innymi swoimi talentami.

4. Układanie dowolnych kompozycji z figur geometrycznych..

Część III

1. Katecheza.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

Próba przejścia wraz z dziećmi poprzez kolejne wydarzenia tygodnia. Podziękowanie Panu Bogu za odkryte u siebie i innych talenty i zdolności.

3. Zabawy w Sali gimnastycznej:

- z szarfami,
- z piłeczkami,
- na ławce gimnastycznej.

4. Zabawy w kąciakach zainteresowań.

Tygodniowy plan pracy w ochronce - LUTY, tydzień 4

Temat tygodnia: <i>Bogactwo przyjaźni</i>		Treści wychowawczo - dydaktyczne						
Dzień tygodnia	Temat dnia	Cel operacyjny	Obszar fizyczny	Obszar umysłowy	Obszar społeczny	Obszar kulturowy	Obszar moralny	Obszar religijny
Poniedziałek	<i>Co to jest przyjaźń?</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko próbuje wyjaśnić: Co to jest przyjaźń? 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych 	<ul style="list-style-type: none"> • Rozmowa • Opowiadanie 	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie umiejętności umacniania więzi osobowych z innymi 	<ul style="list-style-type: none"> • Taniec integracyjny 	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie z pojęciem „przyjaciel” • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Opatrzności Bożej
Wtorek	<i>Kto jest moim Największym Przyjacielem?</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko próbuje wyjaśnić dlaczego Pan Jezus jest Przyjacielem człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne 	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie prawidłowej wymowy: ćwiczenia dźwiękonaśladowcze, oddechowe • Kształtowanie postawy niesienia pomocy innym 		<ul style="list-style-type: none"> • Piosenka 	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie z prawdą, że Pan Jezus jest Przyjacielem człowieka • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Aniołów Stróżów • Katecheza
Środa	<i>Chcę być przyjacielem dla innych</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko uczy się być przyjacielem dla innych 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne 	<ul style="list-style-type: none"> • Baśń • Kształtowanie prawidłowej wymowy pod względem artykulacyjnym, gramatycznym fleksyjnym i składniowym 	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie postawy niesienia pomocy innym 	<ul style="list-style-type: none"> • Rytmika • Scenki z elementami dramy 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Świętego Józefa • Czytanie Starego Testamentu
Czwartek	<i>„Przyjaciół poznaje się w biedzie”</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko wyjaśnia znaczenie przysłówia, że przyjaciel poznaje się w biedzie 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych 	<ul style="list-style-type: none"> • Poznawanie przysłów dotyczących przyjaźni • Klasyfikowanie elementów zbiorów według ustalonych kryteriów 	<ul style="list-style-type: none"> • Uwrażliwianie na potrzeby innych • Uczenie rozpoznawania komunikatów niewerbalnych 		<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie postawy bycia miłosiernym dla innych • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Najświętszego Sakramentu • Czytanie Nowego Testamentu (Przypowieść o Miłosiernym Samarytaninie)

<p>Piątek</p>	<p><i>Dziękujemy Bogu za dar przyjaźni</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko dziękuje Panu Bogu za swojego przyjaciela 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne 	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie piękna przyjaźni na podstawie literatury dziecięcej • Porównywanie przedmiotów z użyciem określeń np. większy - mniejszy 	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie umiejętności wyrażania uczuć wobec innych 	<ul style="list-style-type: none"> • Przygotowanie podarunku dla przyjaciela 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa • Katecheza
----------------------	--	---	---	--	---	---	---	---

LUTY (tydzień IV, dzień 1)

Temat tygodnia: Bogactwo przyjaźni.

Temat dnia: Co to jest przyjaźń?

Cel operacyjny: Dziecko wyjaśnia, co to jest przyjaźń.

Środki dydaktyczne: M. Malkiewicz, *Jarmark Logopedyczny. Wybór zabaw wspomagających mowę przedszkolaków*, wyd. HARMONIA, Gdańsk 2007; płyta CD – Klanza; K. Kuppig, *Skarbnica zabaw*, wyd. „Jedność” 2007; B. Okraska - Ćwiek, M. Walczak, *Wesoła szkoła sześciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 2, WSiP, Warszawa 2006; gazeta, pluszowy miś, kartki z zapisanymi zadaniami muzycznymi do wykonania przez dzieci, nagrania melodii dziecięcych, kartki, przybory do pisania,
<http://sp2siewierz.netserwer.pl/publikacje/zoladz/agresja3.doc>
http://www.awans.net/strony/nauczanie_poczatkowe/ucinska/ucinska1.html

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne połączone z ćwiczeniami logorytmicznymi.

- Zabawa logorytmiczna „Tańce z kapelusza”.

Nauczycielka przygotowuje kartki z instrukcjami, w jaki sposób należy tańczyć przy znanych nagraniach muzycznych. Kartki wkłada do kapelusza. Następnie wyznaczone dziecko losuje jedną kartkę, a prowadząca odczytuje znajdujące się tam polecenie. Zadaniem grupy jest wykonanie tańca w opisany na kartce sposób. Przykładowe polecenia z kartki:

- zatańcz trzymając ręce w górze,
- zatańcz poruszając tylko głową,
- zatańcz z wybranym kolegą lub koleżanką w parze,
- zatańcz w kółeczku trzyosobowym,
- zatańcz jak zajaczek, myszka, ptaszek,
- zatańcz nie odrywając nóg od podłogi.

(Źródło: M. Malkiewicz, *Jarmark Logopedyczny. Wybór zabaw wspomagających mowę przedszkolaków*, s. 38.)

- Zabawa artykulacyjna: „Uśmiechy i miny”.

Wszyscy robią miny określające nasze emocje np. lęk, zadowolenie, zdziwienie, zdenerwowanie, znużenie, złość. Można tworzyć kategorię min np. w sklepie, u lekarza, w wesołym miasteczku. Następnie dzieci prezentują różne uśmiechy: podczas oglądania bardzo wesołego filmu, podczas robienia zdjęć, uśmiech, gdy widać wszystkie zęby i gdy ich nie widać, uśmiech klauna, uśmiech Mikołaja. Początkowo nauczycielka podsuwa pomysły min i uśmiechów, później dzieci same je wymyślają.

(Źródło: M. Malkiewicz, *Jarmark Logopedyczny. Wybór zabaw wspomagających mowę przedszkolaków*, s. 132)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci z tematyką tygodnia oraz z tematem dnia dzisiejszego.

4. Wdrażanie do pełnienia wyznaczonych zadań i dyżurów na nowy tydzień.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Opatrzności Bożej

Modlitwa dziękczynna skierowana do Boga Ojca za dar i bogactwo przyjaźni.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Słuchanie opowiadania: „O kotkach” A. B. Świergolik.

Było sobie pięć kotków: jeden biały, drugi czarny, trzeci rudy, czwarty szary, a piąty brązowy. Niestety kotki wcale się nie znały i okropnie się nudziły, bo każdy z nich mieszkał samotnie, w swoim domku.

Pewnego dnia, a była wtedy piękna pogoda, wszystkie kotki wybrały się na spacer, każdy ze swojego domku i każdy z nich myślał: Może spotkam dzisiaj kogoś, kto chciałby zostać moim przyjacielem?

Biały kotek spotkał pieska: - Może chciałbyś zostać moim przyjacielem, miauuu? Ale piesek tylko zaszczekał: - Hau, hau! Nie mam czasu, muszę pilnować gospodarstwa. Poszedł więc biały kotek smutny dalej, przed siebie.

Czarny kotek spotkał kogucika: - Miauuuu, czy nie chciałbyś zostać moim przyjacielem? A kogut na to: - Kukuryku! Niestety, nie mogę. Muszę pilnować, aby gospodarz nie zasnął i na czas wstał nakarmić wszystkie zwierzęta. Kukuryku!!!

- Szkoda – powiedział czarny kotek i poszedł smutny dalej.

Rudy kotek z kolei spotkał wiewiórkę: - Miauuuu, masz takie samo futerko jak moje, czy nie chciałabyś zostać moją przyjaciółką?

- Przykro mi, ale ja mieszkam w lesie, jadam orzeszki i suszone grzybki i właśnie muszę pozbierać sobie jakieś zapasy. Nie mam czasu – odpowiedziała wiewiórka i pobiegła szybko w las, a z daleka tylko jej rudą kitkę było widać.

- Cóż... ja tam wolę mleczko i ciepły piec. – zamruczał rudy kotek. – Trudno, będę szukał dalej – i poszedł ze zmartwioną miną przed siebie.

Kotek szary spotkał krówkę na łące. On też zapytał, czy krówka nie chciałaby zostać jego przyjaciółką, ale ona tylko zamuczała: - Muuuuszę dawać mleko, muuuu! I nie mam czasu na zabawy z małymi kotkami... I kotek poszedł smutny dalej.

A piąty, brązowy kotek spotkał małą myszkę, lecz gdy tylko chciał ją zapytać, czy chciałaby zostać jego przyjaciółką, bo przecież on był dobrze wychowanym kotkiem, myszka szybko uciekła do norki.

Kotki wędrowały, wędrowały, aż zawędrowały do wielkiego miasta i wszystkie nagle znalazły się przed wielką szybą wystawy sklepowej. Przez chwilę stały nieruchomo i patrzyły z niedowierzaniem na swoje odbicia w szybie. Każdy z nich myślał sobie: To dziwne, dlaczego widać mnie aż pięć razy i za każdym razem w innym kolorze? Dopiero wtedy kotki zaczęły się rozglądać na boki. Wyobrażacie sobie ich radość, gdy zorientowały się wreszcie, że każdy z nich może mieć aż czterech nowych przyjaciół! Kotki zaczęły podskakiwać wesoło. Postanowiły nigdy się nie rozstawać i zamieszkać wspólnie w jednym domku. Dlatego też wybrały się na wieś, w poszukiwaniu jakiegoś mieszkania. Zamieszkały w domu chłopca,

który miał na imię Eryk i odtąd wszyscy żyli w zgodzie i radości. Kotki wyrosły na duże, odważne i dobrze ułożone koty.

2. Omówienie treści opowiadania.

- swobodne wypowiedzi dzieci,
- wypowiedzi dzieci o znaczeniu przyjaźni w życiu człowieka na podstawie opowiadania.

3. Zabawa integracyjna „Kładka”.

Na środku sali rozłożona jest gazeta – kładka. Dzieci mają tak przejść, aby nikt nie wpadł do rzeki. Po pewnym czasie papier składamy na połowę, potem znów na połowę.

Dzieci powinny sobie pomagać, aby nikt nie wpadł do rzeki.

WNIOSEK: Musimy sobie wzajemnie pomagać, dbać nie tylko o siebie. Jak się nazywa osoba, która tak postępuje? To Przyjaciel.

(Źródło: http://www.awans.net/strony/nauczanie_początkowe/ucinska/ucinska1.html)

4. Zabawa „Zdania do dokończenia”.

Dzieci siedzą w kole. Do zabawy tej zapraszamy pluszowego misia.

Na pytania odpowiada dziecko, które otrzymało misia.

Dziecko zaczyna od przedstawienia się:

- Mam na imię .....

Następnie kończy rozpoczęte zdania. Zdania mogą być dwa, jeśli jest ich więcej, zaczyna nauczyciel, a kończy dziecko.

- Moim przyjacielem może zostać ...
- Jestem szczęśliwy, kiedy ...
- Przyjaciel powinien być ...
- Lubię, kiedy razem z przyjaciółmi ...
- Aby zaprzyjaźnić się z kimś trzeba ...
- Prawdziwy przyjaciel ...
- Jestem dobrym przyjacielem, ponieważ ...
- Gdy jest mi smutno mój przyjaciel ...
- Przyjaźń to ...

5. Taniec integracyjny (taniec angielski „Specknerin” KLANZA)

USTAWIENIE: 2 koła, uczestnicy trzymają się za ręce (prawa ręka jak spodek, lewa ręka jak przykrywka)

CZĘŚĆ 1: 16 kroków w prawo

REFREN: 4 kroki do środka koła, ręce unosimy do góry
4 kroki do tyłu, ręce opuszczamy

CZĘŚĆ 2: 4 kroki dostawne w prawo
4 kroki dostawne w lewo

REFREN: j.w.

CZĘŚĆ 3: przeplatanka w prawo: prawa ręka do boku, lewa ręka nad prawą; prawa ręka do boku, lewa ręka pod prawą + rytmiczny obrót

REFREN: j.w.

CZĘŚĆ 4: 8 kroków w miejscu i od początku

Taniec powtarza się 3x

6. Zabawa: „Wdzięczność”.

Każdy uczestnik zastanawia się nad tym, czy inni członkowie grupy powiedzieli albo zrobili coś, z czego on się powinien cieszyć. Nie muszą to być wielkie sprawy. Być może było to troskliwe pytanie, jakaś informacja, przyjazny gest, pomoc. Teraz każdy zapisuje imiona tych członków grupy, którym jest z jakiegoś powodu wdzięczny. Przy każdym imieniu należy zanotować lub narysować, co osoba ta powiedziała lub zrobiła. Często uważamy takie przyjazne zachowanie za oczywiste i dlatego nie rozmawiamy na ten temat. Zabawa ma nam w tym pomóc. Jeden ochotnik zaczyna, chodzi ze swoją listą w kole i dziękuje tym dzieciom, których imiona zanotował, za ich uprzejmość w stosunku do niego. Te osoby, którym on dziękuje słuchają w milczeniu. Teraz mogą się cieszyć tym spóźnionym echem. Stopniowo każdy uczestnik powinien mieć możliwość wyrażenia podziękowań. Na zakończenie krótka ocena:

- Jak czułem się w trakcie tego ćwiczenia a jak czuję się teraz?

- Czy łatwo jest mi dziękować innym?

(Źródło: *Skarbnica zabaw*, s. 88)

7. Zabawy konstrukcyjno – manipulacyjne.

Część III

1. Ćwiczenia gimnastyczne.

- Marsz w szeregu, rozdanie woreczków.

- Ćwiczenie orientacyjno - porządkowe.

Dzieci, trzymając woreczek w jednym ręku, biegają swobodnie po sali. Na hasło zatrzymują się, kładą woreczek na głowie i idą do tyłu tyle kroków, ile powie nauczyciel, wymieniając od 0 do 10.

- Ćwiczenie tułowia.

Skłon w przód, przesuwanie woreczka po podłodze między stopami („rysowanie” ósemek).

- Ćwiczenie mięśni grzbietu.

Leżenie przodem, woreczek pod brodą trzymany oburącz za rogi. Na hasło nauczyciela uniesienie na moment w górę klatki piersiowej i łokci. Powrót do leżenia.

- Ćwiczenie stóp.

Siad skulny podparty. Chwyty woreczka na zmianę palcami stopy lewej i prawej.

- Przeskoki.

Woreczki leżą na ziemi. Przeskoki przez woreczki obunóż w przód i w tył.

- Czworakowania.

Omijanie leżących woreczków, poruszając się po całej sali w pozycji na czworakach. Na umówione hasło powrót do swojego woreczka.

- Ćwiczenia orientacyjno - porządkowe.

Dowolna zabawa z woreczkami.

- Rzuty.

Rzuty prawą i lewą ręką woreczkiem do kosza.

- Ćwiczenie równowagi.

Kolana podniesione do góry Przerzucanie woreczka pod kolanem w górę i łapanie go w powietrzu. Powtarzając ćwiczenie, należy zwrócić uwagę na zmianę nóg.

- Ćwiczenia wyprostne.

Marsz z woreczkami na głowie po obwodzie koła.

- Oddanie woreczków.

(Źródło: B. Okraska - Ćwiek, M. Walczak, *Wesoła szkoła sześciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 2, s. 24-25)

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

Podziękowanie Panu Bogu za otrzymane dobro i łaski oraz za dar przyjaźni.

3. Nauka rymowanki.

*„Najważniejsza rzecz na świecie
To jest przyjaźń!
Od dziś wszyscy o tym wiecie!”*

4. Zabawa muzyczno – ruchowa „Listwa” (sł. A. Kornacka, muz. D. Walichniewicz).

Dzieci naśladują ruchem treści piosenki:

*Dobieramy się parami,
Żegnamy się oklaskami,
Pocieramy się noskami
I stykamy się łokciami.
Chwytny rękę kolegi,
Trenujemy razem biegi.
A teraz wszyscy kucamy,
I swoje ręce puszczaamy.
A na podłodze parami,
Stopami się spotykamy.
I za ręce się chwytamy,
Delikatnie się bujamy.
Teraz wstajemy parami,
Jesteśmy swymi lustrami.
Jeden z nas ruch pokazuje,
A drugi go naśladuje.*

(Źródło: <http://sp2siewierz.netserwer.pl/publikacje/zoladz/agresja3.doc>)

Piosenkę można również wykorzystać jako wiersz, naśladując ruchem treść.

4. Zabawy w kącikach zainteresowań.

LUTY (tydzień IV, dzień 2)

Temat tygodnia: Bogactwo przyjaźni.

Temat dnia: Kto jest Największym Przyjacielem?

Cele operacyjne: Dziecko próbuje wyjaśnić, dlaczego Pan Jezus jest Przyjacielem człowieka.

Środki dydaktyczne: tulipany w trzech kolorach: żółtym, czerwonym i białym, kapelusz, okrągłe płatki z waty, dwie listewki, cienki sznurek, kolorowe litery małe i wielkie, W. Hoffsümmer, *Bóg i dziecięcy świat*, wyd. „Jedność” 2000; K. Kuppig, *Skarbnica zabaw*, wyd. „Jedność” 2007; M. Malkiewicz, *Jarmark Logopedyczny. Wybór zabaw wspomagających mowę przedszkolaków*, wyd. HARMONIA, Gdańsk 2007.

<http://sp2siewierz.netserwer.pl/publikacje/zoladz/agresja3.doc>

<http://www.radosnyzakatek.nsm.pl/pliki/przygotowanie5.pdf>

<http://www.edukacja.edux.pl/p-2293-plany-pracy-dydaktyczno-wychowawczej-dla.php>

<http://www.religijne.axt.pl/?a=u&i=1335>

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne połączone z ćwiczeniami logorytmicznymi.

Zabawa oddechowa: „Fruwający śnieg”

Nauczycielka mocuje nitkę lub cienki sznurek w pozycji poziomej do dwóch pionowo ustawionych listewek. Do sznureczka przywiązuje nitki, które na swoich luźnych końcach mają przytwierdzone płatki z waty. Dzieci dmuchają na zawieszony na nitce waciki (mogą to być również kulki z waty lub paski białej bibuły).

Dobra rada! Należy zwrócić uwagę, by powietrze było nabierane nosem, a wydychane ustami. (Źródło: M. Malkiewicz, *Jarmark Logopedyczny. Wybór zabaw wspomagających mowę przedszkolaków* s. 70)

Zabawa muzyczno – ruchowa: „Szukamy kolorów”.

Wszyscy uczestnicy zabawy poruszają się po całej sali słuchając muzyki. Kiedy muzyka zostanie wyłączona (albo na znak prowadzącego lub dźwięku tamburyna) muszą dotknąć ręką przedmiotu o kolorze podanym przez osobę prowadzącą zabawę.

Zabawa będzie jeszcze bardziej urozmaicona, jeśli każdy będzie musiał dotknąć przedmiotu również innymi częściami ciała np. stopą, nosem, policzkiem, łokciem, kolaniem.

(Źródło: *Skarbnica zabaw*, s. 76)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Kto jest moim największym przyjacielem?

4. Wspólna modlitwa poranna - dzień Aniołów Stróżów

Modlitwa do Anioła Stróża – prośba o jego opiekę.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Zabawa „Uliczka przyjaźni”.

Dzieci tworzą dwa stojące naprzeciw siebie rzędy. Od jednego końca tak powstałej uliczki biegną przez nią po kolei wszystkie dzieci i ustawiają się ponownie na początku.

Do dziecka przechodzącego między rzędami, wszyscy się uśmiechają i przyjaźnie je dotykają. Dziecko może zatrzymać się i powiedzieć swojemu koledze coś miłego.

(Źródło: <http://sp2siewierz.netserwer.pl/publikacje/zoladz/agresja3.doc>)

2. Opowiadanie pt. „Przyjaciele” W. Hoffsummera (na podstawie książki „Bóg i dziecięcy świat”).

Nauczyciel prosi, aby dzieci przyniosły na dzisiejszy dzień świeżo ścięte tulipany – żółty, czerwony i biały. (tulipany mogą być wykonane dzień wcześniej z papieru).

Żyli sobie trzech przyjaciele – trzy motyle: żółty, czerwony i biały. Zawsze bawiły się one razem. Nagle spadł deszcz. Motyle wiedziały, że teraz muszą szybko postarać się o jakieś schronienie dla siebie, w przeciwnym razie będą wilgotne i zginą. Leciąły szybko do żółtego tulipana: „Możemy schronić się w twoim kielichu, aż przestanie padać?” Tulipan przyjrzał się motylom i powiedział: „Ten żółty, w takim kolorze jak ja, może tu usiąść. Ale ten czerwony i biały, och co za brzydkie kolory. Nie, tym nie wolno usiąść!” A żółty motyl powiedział: „Ale to są moi przyjaciele. Jeśli ich nie wpuścisz to ja też nie chcę tutaj zostać!”

Szybko poleciali do czerwonego tulipana: „Możemy się schronić w twoim kielichu, aż przestanie padać?” Czerwony tulipan przyjrzał się motylom i powiedział: „Ten czerwony, w takim kolorze jak ja, może tu usiąść. Ale ten żółty i biały, och, co za brzydkie kolory! Nie, tym nie wolno usiąść!” A czerwony motyl powiedział:..... Zgadnijcie, co on powiedział? .....

I motyle poleciały szybko do białego tulipana.

(Teraz można zadawać dzieciom pytania, bo znają już całą historię!)

ZAKOŃCZENIE: Gdy również trzeci tulipan nie był tym właściwym, trzy motyle poleciały dalej, przez chmury wyjrzało słońce i przyjaciele cieszyli się, że przetrwali razem.

3. Rozmowa z dziećmi na temat opowiadania.

Zdarza się, że ludzie mówią tak, jak te tulipany:

„Ponieważ ktoś jest czarny lub żółty lub czerwony, nie może wejść do mojego domu.”

Wyobraź sobie, że jesteś w Chinach, gdzie mieszkają ludzie żółtej rasy którzy powiedzieliby:

„Ten człowiek jest biały, to brzydki kolor, nie może u nas mieszkać!”

Wtedy byłoby ci smutno. Pomyśl, czy ludzie mogą się tak zachowywać wobec siebie?- wypowiedzi dzieci.

Również Jezus powiedział: „Jestem twoim dobrym Przyjacielem. Kocham Cię, obojętnie jakiego koloru jest twoja skóra, żółta czy biała. Zawsze jestem z Tobą!”

4. Zabawa: „Zgadywanka – układanka”(zabawa dla chętnych dzieci, które znają litery).

Dzieci losują kartki formatu A4.

Na kartkach są napisane litery wyrazów:

„Jezus Przyjacielem człowieka”

Każdy wyraz napisany jest w innym kolorze np.: litery wyrazu „Jezus” na czerwono; „Przyjacielem” na niebiesko; „człowieka” na zielono. Pozostałe kartki są czyste.

Nauczyciel prosi, aby dzieci, które wylosowały kartki z czerwonymi literami stanęły na środku sali. Zadaniem pozostałych dzieci jest pomoc we właściwym ustawieniu się dzieci trzymających kartki z literami. Osoby stojące trzymają kartki przed sobą i przemieszczają się zgodnie z poleceniami grupy. Po rozszyfrowaniu wyrazu układają go na dywanie. Pozostałe wyrazy odczytywane są w ten sam sposób. Dzieci razem z nauczycielem odczytują hasło: „Jezus Przyjacielem człowieka”.

(Źródło: <http://www.radosnyzakatek.nsm.pl/pliki/przygotowanie5.pdf>)

5. Kolorowanie rysunku przedstawiającego Pana Jezusa.

6. Zabawa „Kapelusz”

Dzieci siadają w kręgu. Nauczyciel zakłada na głowę kapelusz stroną, na której widać smutną minę i rozpoczyna zdanie:

„*Jest mi smutno, gdy ...* (np. pada deszcz)”

Wyjaśnia dzieciom, że każdy może dokończyć to zdanie swoimi słowami. Gdy wszystkie dzieci wypowiedzą zdanie, nauczyciel przekręca kapelusz na głowie tak, aby widoczna była wesoła mina.

Rozpoczyna zdanie:

„*Jest mi wesoło, gdy ...* (np. ktoś się od mnie uśmiecha)”

Można zmienić kierunek podawania kapelusza.

(Źródło: <http://www.edukacja.edux.pl/p-2293-plany-pracy-dydaktyczno-wychowawczej-dla.php>)

Część III

1. Katecheza.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

- swobodne wypowiedzi dzieci o przeżyciach dnia dzisiejszego,
- Podziękowanie Bogu za Jego Syna Jezusa, największego Przyjaciela człowieka.

3. Słuchanie piosenki „Przyjaźń to największy dar”.

*I. Kiedy tak idziesz sam,
Proszę cię, zatrzymaj się.
Dziś do ciebie mówi Pan
Przez szum lasów, ptaków śpiew.
Jeśli chcesz usłyszeć Go,
On do ciebie zniża się,
On ci daje przyjaźń swą,
Chciej dziś przyjąć ją.*

*Ref.: Przyjaźń to największy dar, jaki daje tobie Bóg.
Przyjaźń to największy skarb, umiej go wziąć.
On z przyjaźni tobie dał ciszę leśną i toń wód,
Błękit nieba, górski szczyt, On tobie dał.*

*II. Gdy w twym życiu zdarzy się,
Serce twoje ściśnie ból,
On jest z Tobą, wspiera cię,
On twój Pan, Przyjaciel twój .*

*Gdybyś nawet został sam,
Cały świat opuścił cię,
To On z tobą zawsze jest,
Jezus bardzo kocha cię.*
(Źródło: <http://www.religijne.axt.pl/?a=u&i=1335>)

4. Zabawa artykulacyjna: „Latające piórko”

Dzieci w parach klęczą lub stoją naprzeciwko siebie. Nauczycielka z góry upuszcza piórko, a zadaniem dzieci jest dmuchanie na piórko tak, aby nie upadło na podłogę. Można zorganizować zawody „Czyje piórko najdłużej utrzyma się w górze”.

Dobra rada!

Zawody można przeprowadzić na spotkaniu integracyjnym z dziećmi i ich rodzicami.

(Źródło: M. Malkiewicz, *Jarmark Logopedyczny. Wybór zabaw wspomagających mowę przedszkolaków*, s. 163)

5. Zabawa słuchowo – artykulacyjna „Dźwięko - zabawki”.

W zabawie tej dzieci nazywają przedmioty z najbliższego otoczenia, które wydają z siebie charakterystyczne dźwięki. Mogą również te dźwięki różnicować:

- syczenie – balonik z którego uchodzi powietrze, żmija itd.,
- dzwonienie – telefon, dzwonek u drzwi, dzwon kościelny itd.,
- warczenie – odkurzacz, kosiarka itd.,
- tykanie, szumienie, gwizdanie, skrzypienie, pukanie, szuranie.

Dzieci próbują naśladować odgłosy tych przedmiotów.

(Źródło: M. Malkiewicz, *Jarmark Logopedyczny. Wybór zabaw wspomagających mowę przedszkolaków*, s.36)

6. Zabawy w kącikach zainteresowań.

LUTY (tydzień IV, dzień 3)

Temat tygodnia: Bogactwo przyjaźni.

Temat dnia: Chcę być przyjacielem dla innych.

Cel operacyjny: Dziecko uczy się być przyjacielem dla innych.

Środki dydaktyczne: płyta z baśnią Grimm pt. *Brzydkie Kaczątko*; obrazki do kolorowania przedstawiające brzydkie kaczątko, biała kreda, arkusz papieru, symboliczne berło oraz korona dla króla, H. Bum, *Odkrywamy na nowo zabawy z czasów naszych babć*; K. Kozłowska, *Zabawy logopedyczne*, cz. II, Wydawnictwo Pedagogiczne ZNP, 2005; *Pięciolatki śpiewają*, wyd. Śpiewające Brzdące 2008, M. Malkiewicz, *Jarmark Logopedyczny. Wybór zabaw wspomagających mowę przedszkolaków*; Pismo Święte; http://www.wimbp.zgora.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=1307&Itemid1; <http://www.wodn.lodz.pl/wodn/download/NN/Strona/lech.html>

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne połączone z ćwiczeniami logorytmicznymi.

Zabawa „Malowanie bałwana”:

Wszystkie dzieci stoją w kręgu. Pierwsze dziecko bierze kredę i maluje na podłodze na arkuszu papieru głowę bałwana. Następnie zawiązuje oczy następnemu dziecku, które oceniło przedtem dokładnie odległość do głowy bałwana i wielkość korpusu. Maluje go na ślepo, zdejmując chustę z oczu i zawiązuje ją oczu kolejnemu dziecku. Dopiero, gdy namalowana jest trzecia kula, oczy, nos, usta, miotła i guziki bałwana, zabawa jest zakończona.

(Źródło: H. Baum, *Odkrywamy na nowo zabawy z czasów naszych babć*, s.64)

Zabawa logorytmiczna „Drzewa”:

a) Udajemy drzewa kołyszące konarami na wietrze (stoimy w lekkim rozkroku, ręce wysoko wyciągnięte w górę, rytmicznie poruszamy nimi w prawo i w lewo)

b) Drzewa szumią na wietrze: wymawiamy głoskę: „szszsz...”, zerwała się wichura – konary drzew wyginają się we wszystkich kierunkach (stopy mocno przytwierdzone do podłoża)

Zabawę można wykorzystać z akompaniamentem rytmicznym, granym np. na bębnie, pianinie:

- rytm spokojny, równy,
- rytm szybki, nierówny, zrywany.

(Źródło: K. Kozłowska, *Zabawy logopedyczne*, cz. II, s. 21.)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Zapoznanie z tematem dnia dzisiejszego: Chcę być przyjacielem dla innych.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień Świętego Józefa.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Zabawa ruchowa „Wzajemna pomoc”.

Dzieci spacerują parami po sali. Na hasło nauczyciela zatrzymują się, a następnie wykonują polecenia, np.:

- jest ślisko, pomóż koledze iść po śliskim chodniku;
- pada deszcz, weź kolegę pod parasol;
- wspinamy się razem na wysoką górę;
- pomóż koledze znaleźć zgubiony klucz do domu;
- idziemy uśmiechając się do siebie;
- jest ciemna noc, wyprowadź kolegę z lasu.

Na koniec zabawy nauczyciel prosi o udzielenie odpowiedzi na pytania:

Które scenki podobały się wam najbardziej i dlaczego?

Jak czuliście się, kiedy otrzymaliście pomoc?

Jak czuliście się pomagając koledze?

(http://www.wimbp.zgora.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=1307&Itemid1)

2. Słuchanie baśni „Brzydkie Kaczętko”.

Po wysłuchaniu baśni nauczyciel układa na tablicy z rozrzuconych sylab tytuł baśni „Brzydkie Kaczętko”.

Dzieci przypominają treść baśni. Próbuje odpowiedzieć na pytania:

- Dlaczego zwierzęta nie lubiły kaczętko?
- Co kaczętko mogło czuć, gdy zostało wygnane z podwórka ?
- Jak ty byś się zachował, gdybyś spotkał kaczętko?

Nauczyciel kształtuje u dzieci postawę niesienia pomocy innym. Zwrócenie uwagi na poprawność wypowiedzi pod względem artykulacyjnym, gramatycznym, fleksyjnym i składniowym.

3. Scenka z elementem dramy.

Dzieci stoją tyłem do środka koła.

Na hasło „radość” odwracają się twarzą do środka koła i próbują wyrazić to uczucie gestem, ruchem, mimiką twarzy.

Podobnie postępują w momencie hasła „smutek” - przybierają pozę właściwą do tego stanu.

4. Słuchanie piosenki „Przyjaciel” (sł. Adam Waclawski, Katarzyna Bayer, muz. K. Bayer).

I. Kiedy, kiedy dzień szary nadchodzi,

kiedy, kiedy mi nic nie wychodzi.

Wtedy wiem już, że pewna osoba

Zawsze, zawsze humoru mi doda.

Ref. Bo przyjaciela mam, z przyjaźnią dobrze nam

I mnóstwo czasu razem spędzamy.

Nigdy nie nudno nam, jego zachcianki znam,

tutaj w przedszkolu się spotykamy.

II. Chociaż, chociaż dziś boli mnie głowa,

chociaż nie idzie z klocków budowa,

*zawsze, zawsze ta myśl mnie ucieszy,
że mój przyjaciel mnie znów pocieszy.*

5. Zabawa ruchowa do piosenki.

Dzieci dobierają się w pary.

Podczas wstępu instrumentalnego tańczą w parach, w dowolny sposób. Tuż przed rozpoczęciem pierwszej zwrotki dzieci stają twarzą do publiczności.

Na słowa:

„kiedy” – unoszą obie ręce

„Kiedy dzień szary nadchodzi” – poruszają uniesionymi rękoma

„kiedy” – opuszczają ręce

„kiedy mi nic nie wychodzi” – rozkładają przed sobą obie ręce w geście bezradności

„wtedy wiem już, że pewna osoba” – wskazują na kolegę

„zawsze, zawsze humoru mi doda” – klaszczą równomiernie

Na słowa refrenu:

„Bo przyjaciela mam, z przyjaźnią dobrze nam

I mnóstwo czasu razem spędzamy.

Nigdy nie nudno nam, jago zachcianki znam

Tutaj w przedszkolu się spotykamy”

- Dzieci chwytają się z partnerem za ręce i maszerują w dowolnych kierunkach.

Tuż przed rozpoczęciem drugiej zwrotki dzieci stają twarzą do publiczności.

Na słowa:

„choć, chociaż dziś boli mnie głowa” – dzieci chwytają się za głowę

„Chociaż nie idzie z klocków budowa” – rozkładają obie ręce w geście bezradności.

„zawsze, zawsze ta myśl mnie ucieszy” – klaszczą równomiernie

„że mój przyjaciel znów mnie pocieszy” – wskazują na kolegę

Podczas zakończenia instrumentalnego dzieci tańczą w parach w dowolny sposób.

(Źródło: *Pięciolatki śpiewają*, s. 48)

Część III

1. Rytmika.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

Zastanowię się i pomyślę:

- Czy dzisiaj umiałem przyjść z pomocą koleżance, koledze w czasie zabawy, zajęć i posiłków?

- Czy umiałem być dla innych przyjacielem?

3. Czytanie Starego Testamentu.

4. Zabawa artykulacyjna, oddechowa „Król wiatru”.

Wszystkie dzieci siedzą w kręgu, najlepiej na krzesłach. Nauczycielka wybiera jedno z nich, aby wyszło na środek koła i pełniło rolę króla wiatrów, który szumi: *szszszszsz*, obchodzi koło i przekazuje berło innej osobie. Dzieci mogą naśladować różne rodzaje wiatrów, na przykład lekki szum, duży wicher, a każdy z innym natężeniem głosu. Na zakończenie zabawy wszyscy tańczą jako królowie wiatru.

(Źródło: M. Malkiewicz *Jarmark Logopedyczny. Wybór zabaw wspomagających mowę przedszkolaków*, s.68)

5. „Pomocna dłoń”.

Dzieci odrysowują dłoń, a następnie wklejają hasło o treści, np.:

„Zawsze możesz na mnie liczyć”; „Pomogę Ci w kłopotach”; „Chcę być Twoim przyjacielem”.

Spokojna muzyka odmierza czas pracy.

Dzieci zatrzymują „pomocną dłoń”, aby służyła nam w chwili, kiedy ktoś będzie jej potrzebował, kiedy będziemy mogli podać swą pomocną dłoń innej osobie.

(Źródło: <http://www.wodn.lodz.pl/wodn/download/NN/Strona/lech.html>)

6. Zabawy manipulacyjno – konstrukcyjne.

LUTY (tydzień IV, dzień 4)

Temat tygodnia: Bogactwo przyjaźni.

Temat dnia: „Przyjaciół poznaje się w biedzie”.

Cel operacyjny: Dziecko wyjaśnia znaczenie przysłowia: „Prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie”.

Środki dydaktyczne: kostka do gry, kartki z twarzami określające uczucia, czasopisma, klej, nożyczki, kolorowy papier, płatki śniegu (skrawki papieru), słomki, kolorowe czasopisma, plansze z czterema figurami geometrycznymi, nagranie muzyczne piosenki lub skocznej melodii, małe lusterka dla każdego, Pismo Święte; *Akademia przedszkolaka* cz. 3, płyta CD; wiersz *Przyjaźń żabki i bociana*, D. Dembińska; M. Malkiewicz, *Jarmark Logopedyczny. Wybór zabaw wspomagających mowę przedszkolaków*, wyd. HARMONIA, Gdańsk 2007; I. Kunz, *Wiosna, lato, jesień, zima*, „Jedność” 2003; *Bliżej przedszkola. Scenariusze zajęć w przedszkolu* cz. IX, ; B. Okraska - Ćwiek, M. Walczak *Wesoła szkoła sześciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 5, WSiP, Warszawa 2003;.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne połączone z ćwiczeniami logorytmicznymi.

- Zabawa oddechowa: „Przenoszenie śnieżnych płatków”

Na dużej przestrzeni np. stół, nauczycielka rozkłada skrawki papieru i małe kółka. Dzieci podchodzą z rurkami do stołu.

Ich zadanie to przeniesienie imitacji płatków śniegu na tacki stojące na tym stole. Aby je przenieść, należy wciągnąć powietrze do rurki i zatrzymać na chwilę, tak aby skrawek papieru przywarł do dołu rurki. Po upływie wyznaczonego czasu wszyscy przeliczają płatki śniegu, które udało im się przenieść.

Dobra Rada!

Przed rozpoczęciem zabawy, nauczycielka powinna zademonstrować i przećwiczyć z dziećmi przenoszenie płatków śniegu.

(Źródło: *Jarmark Logopedyczny. Wybór zabaw wspomagających mowę przedszkolaków*, s. 96)

- Zabawa logorytmiczna „Tańce z kapelusza” (patrz dzień 1).

4. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Przyjaciół poznaje się w biedzie.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Najświętszego Sakramentu.

Dziękujemy za obecność Jezusa w Najświętszym Sakramencie.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Rozmowa na temat „Kto znalazł przyjaciela, skarb znalazł” - (por. Syr 6, 14)

Nauczyciel opowiada dzieciom jak cenna jest przyjaźń, że jest skarbem. Dzieci opowiadają, co dla nich jest skarbem. Nauczyciel nawiązuje do tego, że przyjaźń jest skarbem – jest darem od Boga i należy ją pielęgnować, dbać o nią, jak o każdy skarb.

2. Przysłowie „Prawdziwych przyjaciół poznajemy w biedzie.”

Nauczyciel wyjaśnia dzieciom sens i treść przysłowia na podstawie wiersza D. Dembińskiej pt. „Przyjaźń żabki i bociana”.

*Wyskoczyła żabka z wody,
bo się w słońcu ogrzać chciała,
rozłożyła się na trawie,
mokry brzuszek opalała.*

*Już zbliżało się południe,
gdy nadfrunął bocian biały,
wszystkie mądre, starsze żaby
szybko w wodę nurka dały.*

*Tylko jedna mała żabka
boćka wcale się nie bała
Chodź osuszyć sobie piórka!
Do bociana zawołała.*

*Bocian chwilę się zawahał
i przystanął oniemiały,
wiedział bowiem, że dotychczas
wszystkie żaby się go bały.*

*Myśli sobie: niemożliwe,
aby żabka taka mała
z takim jak ja "żabojadem"
pogawędzić sobie chciała.*

*Podszedł bliżej by zobaczyć
nieostrożną małą żabkę
i, o dziwo - nie zjadł żabki,
choć miał na żabkę chrapkę.*

*Kum, kum - żabka zakumkała:
- duszno, nie ma czym oddychać,
chodź do cienia, opowiadaj,
co w dalekim świecie słychać.*

Popołudnie prawie całe

*w cieniu krzewów przesiedzieli.
Choć oboje byli głodni,
o jedzeniu zapomnieli.*

*Bocian żabce opowiadał,
ona boćka zaś słuchała,
o gorącym, czarnym lądzie
pewnie wszystko wiedzieć chciała.*

*Odtąd bocian razem z żabką
biesiadują na polanie,
bocian zmienił swój jadłospis,
je roślinki na śniadanie.*

Rozmowa na temat treści utworu.

3. Zabawa „Co chce nam powiedzieć żabka i bocian?”- rozpoznawanie komunikatów niewerbalnych.

4. Zabawa relaksacyjna „Kalendarz nastrojów”.

Do zabawy przygotowujemy wycinanki z gazet, przedstawiające twarze w różnych nastrojach oraz kartki z symbolami nastrojów. Siedząc w kręgu, uczestnicy zabawy kolejno wybierają twarze, wspólnie je omawiają i próbują pogrupować zgodnie z wyrażonymi nastrojami, a następnie do każdej grupy dobierają przygotowane wcześniej kartki określające uczucia.

Ciąg dalszy zabawy polega na tym, że siedzimy w kręgu, a każde dziecko ma przed sobą „kalendarz nastrojów”. Prowadzący opisuje różne sytuacje, a dzieci otwierają kalendarz na stronie wyrażającą ich uczucia w sytuacji:

- boli mnie ząb,
- koledzy przeszkadzają mi w zabawie,
- poplamiłam sokiem koszulkę,
- jestem sam w ciemnym pokoju,
- popsuła mi się ulubiona zabawka,
- idę z całą rodziną na lody,
- uderzył mnie kolega,
- mam wspaniałego przyjaciela,
- dostałem lanie, bo byłem niegrzeczny.

Uczestnicy mogą sami podawać przykłady różnorodnych sytuacji. Ważne jest, by podkreślić, że uczucia ludzi w takiej samej sytuacji mogą być różne, ponieważ każdy z nas jest inny oraz by uwrażliwić dzieci na potrzeby innych.

(Źródło: *Scenariusze zajęć w przedszkolu. Bliżej przedszkola*, cz. IX, s. 16)

5. Podsumowanie zajęć.

Nauczyciel wraz z dziećmi wspólnie układa i odczytuje hasło:

BYĆ PRZYJACIELEM TO WIELKA SZTUKA

Następnie dzieci rysują portret przyjaciela.

6. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych (patrz dzień 1).

Część III

1. Czytanie Nowego Testamentu.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

Podziękowanie Bogu za otrzymane dobro i łaski oraz za sytuacje w których sprawiliśmy komuś radość.

Zwrócenie szczególnej uwagi na potrzebę przeproszenia Boga Ojca za to co było złe oraz tej osoby, której sprawiliśmy przykrość.

3. Zabawa: „Obraz przyjaźni”.

Razem z dziećmi szukamy w czasopiśmie zdjęć, które ich zdaniem przedstawiają przyjaciół, a przy okazji trenujemy zdolność obserwacji. Obrazki te wycinamy i przyklejamy na kolorowym papierze. Jeśli nie udało nam się znaleźć gotowych obrazków można je zmontować z kilku innych.

Z wykonanych prac przygotowujemy wystawę.

(Źródło: I. Kunz, *Wiosna, lato, jesień, zima*, s. 71)

4. Zabawa artykulacyjna „Figury geometryczne”.

Nauczycielka opowiada dzieciom historyjkę o jęczyczku, który bardzo chciał iść na spacer, ale drzwi jego domku były zamknięte (wszyscy wypychają policzki). Gdy po pewnym czasie ktoś otworzył drzwi (wszyscy otwierają usta), jęczyzek był bardzo zadowolony i ze szczęścia podskakiwał. Wybrał się na spacer i trafił do przedszkola, w którym dzieci rysowały figury geometryczne. Nauczycielka pokazuje dzieciom plansze i razem z nimi próbuje językiem narysować w powietrzu kolejne figury. Na zakończenie wszystkie dzieci tańczą przy skocznej muzyce, poruszając językiem w różne strony.

(Źródło: M. Malkiewicz, *Jarmark logopedyczny. Wybór zabaw wspomagających mowę przedszkolaków*, s. 96)

5. Zabawa muzyczno – ruchowa „Mały bałwanek”.

Przed rozpoczęciem zabawy dzieci ustawiają się w szeregu. Pomiedzy dziećmi powinny być zachowane odpowiednie odstępy, tak aby każde dziecko mogło wykonywać swobodne ruchy. Następnie nauczyciel rozdaje wszystkim gazetę z której każdy przedszkolak stara się wykonać długi rulon, pełniący w tej zabawie rolę miotły. Gdy wszystkie czynności przygotowawcze będą już wykonane, dzieci wraz z rozpoczęciem muzyki wykonują następujące czynności:

Mały bałwanek, miotłkę ma.

(dzieci, stoją w szeregu, wyciągają do przodu rękę, w której trzymają papierową miotłę)

Wymiata nią kurze, raz i dwa.

(przedszkolaki poruszają rączką w powietrzu, naśladując czynności związane z zamiętaniem)

Zamiata w prawo, zamiata w lewo.

(dzieci pochylają się do przodu i naśladują zamiętanie podłogi: najpierw w prawą stronę, a następnie w lewą)

Podłoga lśni dzisiaj jak lustrzane niebo.

(dzieci wskazują miotłą podłogę, a następnie wskazują miotłką niebo).

(Źródło: *Bliżej przedszkola. Scenariusze zajęć w przedszkolu*, cz. IX, s. 16)

LUTY (tydzień IV, dzień 5)

Temat tygodnia: Bogactwo przyjaźni.

Temat dnia: Dziękujemy Bogu za dar przyjaźni.

Cel operacyjny: Dziecko dziękuje Panu Bogu za swojego przyjaciela.

Środki dydaktyczne: kartki, przybory do pisania, tektura, balony, dzwonek, puszka grochu, opowiadanie *Kolczasta przyjaźń*, M. Jarocka; obrazki różnych przedmiotów, które wydają charakterystyczne dźwięki, I. Kunz, *Wiosna, lato, jesień, zima*, Jedność 2003; K. Kozłowska, *Zabawy logopedyczne cz. II*, Wydawnictwo Pedagogiczne ZNP, 2005; M. Malkiewicz *Jarmark Logopedyczny. Wybór zabaw wspomagających mowę przedszkolaków*, wyd. HARMONIA, Gdańsk 2007.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne połączone z ćwiczeniami logorytmicznymi.

Zabawa: „Śniegowy duch”

Wytyczamy pole zabawy. Spośród uczestników wybieramy śniegowego ducha, który próbuje trafić śnieżką w pozostałych uczestników. Trafiony śniegową kulą uczestnik zastyga w bezruchu jako śniegowy posąg. Ożywia go dopiero dotknięcie innego członka grupy.

Jeśli uczestnik złapie śnieżkę obiema rękami, rzuca ją powrotem do śniegowego ducha i dzięki temu nie musi stać w bezruchu.

(Źródło: I. Kunz, *Wiosna, lato, jesień, zima*, s. 88)

Zabawa logorytmiczna: „Balony”

a) Wykonujemy jedno mocne dmuchnięcie w balon i zatrzymujemy w nim powietrze. Bierzemy głęboki wdech i tworzymy balon z buzi. Następnie powoli wypuszczamy powietrze z ust i balonika wymawiając głoskę „sssssssss...”

b) Wypuszczamy powietrze z nadmuchanego balonika – wolno (balon mówi smutno) oraz szybko (balon się śmieje).

c) Wykonywanie wzorów rytmicznych za nauczycielem, na zasadzie „echa” (przez rytmiczne rozciąganie balonika).

(Źródło: K. Kozłowska, *Zabawy logopedyczne cz. II*, s. 24)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Dziękujemy Bogu za dar przyjaźni.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Słuchanie opowiadania M. Jarockiej pt. „Kolczasta przyjaźń”.

W ogrodzie, pod jednym z krzaczków, miał swoją norkę mały jeż. Jeż ten nazywał się Jerzyk i był bardzo samotny. Żadna wiewiórka, mysz, czy nawet ślimak nie chciały się z nim przyjaźnić, gdyż bardzo bały się jego kolców. I tak żył jeż niezbyt szczęśliwie i marzył o tym, by choć raz spotkać kogoś podobnego do siebie. Któregoś wieczora, tak jak zwykle, przytuptał na taras, gdzie mała Joasia wystawiała mleczko dla swych kotów. A koty były dwa. Oba rude, tłuste i na dodatek okropnie złośliwe. Jerzyk, rzecz jasna, bał się ich jak ognia i przychodził dopiero wtedy, gdy Filon i Koleś dawno już spali. Na szczęście koty za mlekiem nie przepadały i codziennie zostawiały prawie pełną miseczkę.

Tak też było i tym razem. Mleko już z daleka bielilo się i pachniało pełnym brzuszkiem, gdy nagle zdumiony Jerzyk o coś się potknął. - Oj, kto to? - zapytał i wyciągnął przed siebie łapkę, gdyż było zupełnie ciemno.

- Auć! - jęknął nagle, gdy poczuł, że coś długiego i ostrego wbiło mu się w palec. Natychmiast zapomniał o mleku i już miał uciec, gdy usłyszał takie oto słowa:

- Kto mnie budzi? Przecież jeszcze jest ciemno! Jerzyk, bardzo zdziwiony i nie mniej wystraszony, odpowiedział:

- Bardzo pana przepraszam, panie kocie. To ja, jeż Jerzyk. Nie chciałem pana obudzić. To tylko tak, przez pomyłkę - dodał, gdyż sądził, że to z samym Filonem ma do czynienia. I już miał odejść, gdy ów głos znów się odezwał:

- Hej, zaczekaj mały i nie bój się tak, bo kotem nie jestem na pewno. Daję ci na to moje kolczaste słowo. Jerzyk słysząc to, rozmasował bolącą go jeszcze łapkę i z lękiem zapytał:

- To kim jesteś, jeśli nie kotem? Głos roześmiał się gromko i odparł:

- Jestem kaktusem! Rośliną, która pochodzi z ciepłych krajów i cała pokryta jest kolcami. Nic o mnie nie słyszałeś, bo jestem tu od dziś. Jerzyk słysząc to podskoczył z zadowolenia i zawołał:

- To ty też masz kolce? A już myślałem, że tylko ja jestem kolczasty!

Kaktus w odpowiedzi zaśmiał się tak głośno, że omal nie obudził kotów:

- O, gdybyś tylko zobaczył mój brzuch, przestałbyś tak myśleć. Żaden z kwiatów nie chce stać obok mnie.

Właśnie w tej chwili wietrzyk przegonił chmury, zza których wylonil się księżyc i Jerzyk mógł w jego świetle przyjrzeć się kaktusowi. A po kilku minutach i kwiat, i zwierzak oglądali nawzajem swe kolce. Kaktus próbował nawet policzyć kolce kolegi, ale szybko z tego zrezygnował. Jerzyk zaś zapomniał i o kotach, i o ślimakach, i o tych wszystkich, którzy nie chcieli być jego przyjaciółmi, po czym, bardzo zadowolony, powiedział:

- Jak to dobrze, że się spotkaliśmy! Możemy się ze sobą zaprzyjaźnić i już nigdy nie będzie nam smutno. Co ty na to, kaktusie?

Kaktus, gdyby mógł, to podskoczyłby z radości, a że nie mógł, to tylko tak powiedział:

- Z chęcią! A teraz usiądź obok mnie i opowiedz mi o ogrodzie. No i o tych kotach. Bo wszystkiego jestem bardzo ciekawy.

Od tamtej pory, każdego wieczora spotykał się Jerzyk z kaktusem. Rzecz jasna, szybko się ze sobą zaprzyjaźnili i pewnie do dziś opowiadają sobie o kolcach, o ogrodzie i o ciepłych krajach. No i o kotach naturalnie też.

2. Wypowiedzi dzieci na temat opowiadania.

4. Przygotowanie podarunku dla przyjaciela – „Aniol”.

Serwetkę rozcinamy na dwa kawałki. Jedno półkole skleamy. Drugie składamy w formie skrzydeł i nieco przycinamy, aby nie sprawiały wrażenia zbyt dużych, a następnie przyklejamy je do miejsca sklejenia pierwszego półkola. Przez otwór w rożku serwetki przetykamy słomkę i mocujemy na niej głowę z papierowej kuli. Na głowę przyklejamy włosy anielskie albo watę. Robimy dodatkowe dwa małe otworki w serwetce i wkładamy w nie słomkę tak aby powstały ramiona anioła.

(Źródło: I. Kunz, *Lato, wiosna, jesień, zima*, s. 67)

5. Wręczenie upominku przyjacielowi z ochronki. Kształtowanie umiejętności wyrażania uczuć wobec innych.

6. Zabawy matematyczne.

Porównywanie przedmiotów z użyciem określeń np. większy - mniejszy.

7. Zabawy w kącikach zainteresowań.

Część III

1. Refleksja nad własnym postępowaniem. Podziękowanie Panu Bogu za swojego przyjaciela. Nawiązanie do sytuacji konfliktowych, które zaistniały w grupie. Udzielenie pochwał i napomnień.

2. Zabawa: „Taniec z balonem”.

Uczestnicy tworzą pary, powinni być mniej więcej jednakowego wzrostu. W czasie poruszania się w takt muzyki partnerzy podtrzymują balon między swoimi czołami. Balonu nie wolno dotykać rękami, a jeśli upadnie na podłogę, para ta zostaje wykluczona z zabawy. Wygrywa para, która najdłużej utrzyma balon.

(Źródło: I. Kunz, *Lato, wiosna, jesień, zima*, s. 63)

3. Zabawa: „Przepędzenie zimy”.

Uczestnicy ustawiają się w kole. Dwie osoby wchodzi do środka. Zawijujemy im oczy. Jedna otrzymuje dzwonek i jest wiosną. Druga z puszką grochu jest zimą. Zadanie wiosny polega na znalezieniu zimy. Ta próbuje pozostać możliwie jak najdłużej w zabawie, ale kiedy dotknie jej wiosna zostaje symbolicznie przepędzona. Wiosna może dzwonić dzwonkiem i prosić zimę, aby potrząsnęła w odpowiedzi puszką grochu. W sumie wolno jej powtórzyć to trzy razy. Uczestnicy mogą dowolnie powiększać lub zmniejszać obwód koła, zwracając jednocześnie uwagę na to, by zima i wiosna pozostały wewnątrz.

W trakcie tej zabawy ćwiczy się taktykę oraz zmysł orientacji.

(Źródło: I. Kunz, *Lato, wiosna, jesień, zima*, s. 17)

4. Zabawy manipulacyjno – konstrukcyjne.